

DEZVĂLUIREA INFRAȚIUNILOR MOTIVATE DE URĂ

**ÎN FAȚA
FAPTELOR**

Îndrumări pentru monitorizarea infracțiunilor
și incidentelor motivate de ură

Publicație realizată de CEJI - A Jewish Contribution to an Inclusive Europe în numele parteneriatului În fața faptelor!
© 2012 CEJI

www.facingfacts.eu

Toate drepturile sunt rezervate. Conținutul acestei publicații poate fi folosit și copiat în mod liber în scopuri educaționale și alte scopuri necomerciale, cu condiția ca orice astfel de reproducere sau referință să fie însoțită de o recunoaștere sub forma: „Sursa: Proiectul În fața faptelor! © 2012 CEJI”

Design realizat de Imprimeria Saint Sauveur - 14930 Eterville -France

Editată în Franța de către Imprimeria Saint Sauveur - 14930 Eterville

În fața faptelor! este un proiect coordonat de CEJI – A Jewish Contribution to an Inclusive Europe (Belgia), în parteneriat cu CST – Community Security Trust (Marea Britanie), CIDI – Dutch Centre for Documentation and Information Israel (Olanda) și COC – Federation of Dutch Associations for the Integration of Homosexuality (Olanda).

CUPRINS

Mulțumiri	p.4
Introducere	p.5
Capitolul 1: Colectarea și verificarea datelor	p.6
1.1 Standarde și îndrumări pentru colectarea datelor	p.6
1.2 Procesul de colectare a datelor	p.7
1.3 Clasificarea datelor	p.8
Capitolul 2: Clasificarea incidentelor și indicatori de prejudecăți	p.9
2.1 Tipuri de incidente	p.9
2.2 Indicatori de prejudecată	p.13
Capitolul 3: Raportarea unei infracțiuni motivate de ură	p.16
3.1 Standarde și îndrumări pentru stabilirea unui sistem coerent de raportare	p.16
3.2 Monitorizarea procesului de analiză, a contextului social și a ratelor de raportare	p.18
3.3 Grup(uri) țintă ale raportării	p.19
3.4 Structura raportului	p.20
Capitolul 4: Monitorizarea mass-mediei	p.22
4.1 Media și infracțiunile motivate de ură – un rol ambivalent	p.22
4.2 Îndrumări pentru monitorizarea mass-mediei ca autori de discursuri motivate de ură	p.23
4.3 Rolul organizațiilor societății civile în combaterea urii cibernetice	p.24
Raportarea infracțiunilor motivate de ură: exemple de bune practici	p.28
Capitolul 5: Sprijinul acordat victimelor	p.30
5.1 Drepturile victimelor și standarde de bază	p.30
5.2 Servicii oferite victimelor infracțiunilor motivate de ură	p.33
5.2.1 Sfaturi de bază (ajutor practic)	p.33
5.2.2 Identificarea victimelor și promovarea organizațiilor societății civile	p.34
Sprijinul acordat victimelor: exemple de bune practici	p.35
Capitolul 6: Modele de cooperare între organizațiile societății civile, poliție, autorități locale și guvern	p.36
6.1 Definirea nivelurilor de servicii	p.36
6.2 Stabilirea relațiilor	p.36
6.3 Funcționarea fără parteneriate de cooperare	p.38
6.4 Metodologie: Modele de cooperare	p.38
6.4.1 Raportarea infracțiunilor	p.38
6.4.2 Împărtășirea datelor	p.39
Modele de cooperare, exemple de bune practici	p.40
Capitolul 7: Cum poate contribui procesul de advocacy la combaterea infracțiunilor motivate de ură?	p.42
7.1 Condiții care trebuie îndeplinite pentru conceperea unor strategii eficiente de advocacy	p.43
7.2 Metodologie: planificarea și evaluarea acțiunilor pe baza resurselor disponibile	p.46
Glosar	p.47
Bibliografie	p.52

MULȚUMIRI

Aceste îndrumări au fost pregătite de o echipă extraordinară căreia îi mulțumim pentru implicarea în proiect și pentru angajamentul de a crea o societate incluzivă.

Experți co-autori

- Paul Giannasi, comisar de poliție, Ministerul de Justiție (Marea Britanie)
- Viktoria Mlynarcikova, Fundația pentru o Societate Deschisă (Slovacia)
- Joanna Perry, ofițer specializat în infracțiuni motivate de ură, OSCE Biroul pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (ODIHR)
- Richard Polacek, Consilier independent pentru Politici Sociale (Cehia)
- Robert O. Trestan, Consilier pe Drepturile Civile în Țările de Est la Anti Defamation League (Liga Anti-Defăimare) (SUA)

Participanți la Atelierul pe tema îndrumărilor, Bruxelles 2012, reprezentând bune practici în domeniu

- Miguel Callejo, Movimiento Contra la Intolerancia (Spania)
- Lisbeth Garly Andersen, Institutul danez pentru drepturile omului (Danemarca)
- Gabriela Jirásková, Comunitatea evreiască din Praga (Cehia)
- Klara Kalibova, In IUSTITIA (Cehia)
- Mirosława Makuchowska, Campanie împotriva homofobiei (Polonia)

Parteneri în cadrul proiectului în fața faptelor!

- Jochem Beunderman, The COC – Olanda
- Elise Friedmann, CIDI – Centrul de informare și documentare despre Israel
- Mark Gardner, The CST (Marea Britanie)
- Joel Le Deroff, ILGA Europa
- Robin Sclafani, CEJI – A Jewish Contribution to an Inclusive Europe
- Melissa Sonnino, CEJI – A Jewish Contribution to an Inclusive Europe
- Michael Whine, The CST (Marea Britanie)

INTRODUCERE

De ce este nevoie de îndrumări pentru colectarea de date și raportarea unei infracțiuni motivate de ură?

Colectarea de date, analizarea lor și raportarea cu privire la o infracțiune motivată de ură oferă comunităților și organizațiilor societății civile un instrument solid cu ajutorul căruia să își prezinte îngrijorările în fața reprezentanților guvernului, justiției, mass-mediei și altora. Datele verosimile oferă faptele necesare pentru a susține elaborarea de politici publice mai bune pentru a preveni și combate infracțiunile motivate de ură, precum și de servicii care să răspundă la nevoile victimelor.

În prezent, în Europa există diferențe majore cu privire la felul în care datele sunt colectate, verificate și în care organizațiile societății civile raportează infracțiunile motivate de ură. Această diversitate de abordări și metodologii este bogată, dar, în același timp, prezintă și provocări. Acest lucru este adevărat mai ales atunci când tendințele din diferite țări sunt puse față în față cu scopul de a elabora politici europene și de încuraja statele membre UE să insiste asupra creării de politici naționale mai bune.

Următoarele îndrumări din cadrul proiectului În fața faptelor! oferă organizațiilor societății civile sfaturi cu privire la modul de a colecta date referitoare la incidentele motivate de ură, la modul de a verifica și clasifica datele colectate, și la modul de a raporta infracțiunile și incidentele motivate de ură. Aceste îndrumări nu pretind sub nici o formă să impună o modalitate unică de a colecta date sau de a raporta o infracțiune motivată de ură. În fața faptelor! se bazează pe experiența bogată a organizațiilor societății civile active de mai mulți ani în combaterea infracțiunilor motivate de ură și implicate împreună într-o reflecție în profunzime cu privire la modul lor de acțiune, lecțiile pe care le-au învățat în anii trecuți și modul în care se pot perfecționa în viitor.

CAPITOLUL 1: COLECTAREA ȘI VERIFICAREA DATELOR

Organizațiile societății civile sunt încurajate să raporteze infracțiunile motivate de ură din țara lor pentru a umple lacunele lăsate de guverne sau pentru a oferi o perspectivă mai completă în scopul de a stabili servicii de prevenție și intervenție. Pentru ca datele cu privire la infracțiunile motivate de ură să poată fi folosite de guverne și de organele

sale de justiție penală, acestea trebuie prezentate într-un mod care să fie compatibil cu standardele justiției penale pentru a fi credibile. De aceea, colectarea datelor trebuie să se bazeze cât mai mult pe dovezi directe care să poată fi folosite și pentru cercetarea sau verificarea ulterioară.

1.1 Standarde și îndrumări pentru colectarea datelor

Viteza cu care vestea unei infracțiuni motivate de ură se poate răspândi în cadrul comunității este unul din motivele pentru care raportarea și înregistrarea rapidă și exactă este atât de importantă. E nevoie doar de câteva știri despre infracțiuni motivate de ură împotriva unei anumite comunități pentru a da naștere sentimentului că acel grup este luat în vizor. Și totuși, fără date solide este imposibil de știut dacă această creștere percepută reflectă o creștere reală. Dacă există o creștere, este nevoie de date exacte pentru a ști unde și când au loc infracțiuni motivate de ură, ce formă iau acestea și, în consecință, care ar trebui să fie răspunsul poliției și comunității.

Sursele de informații ar putea fi:

- Victimele;
- Organizațiile societății civile care întocmesc rapoarte cu privire la infracțiunile motivate de ură ale căror victime nu pot sau nu vor să raporteze incidentul în persoană (cunoscute sub numele de raportare făcută de terță parte);
- Prieteni și rude ale victimelor;
- Poliția;
- Articole de ziar și știri radio și TV.

În funcție de nevoile și resursele grupului/grupurilor victimă și riscurile pe care și le asumă făcând plângere la poliție, organizațiile societății civile trebuie să analizeze diferitele implicații ale stabilirii unuia sau mai multor mecanisme de înregistrare a rapoartelor despre incidente motivate de ură din partea victimelor:

- Formulare de raportare online, cu opțiunea anonimității
- Linie telefonică directă
- Întâlniri față în față

Pentru toate sistemele de colectare a datelor este necesar ca organizațiile societății civile să fie foarte bine pregătite să răspundă nevoilor victimelor la nivelul lor de contact direct cu acestea, și să ofere formarea necesară personalului/voluntarilor de care dispun. Mai multe detalii despre sprijinul acordat victimelor se găsesc în Capitolul 6 al acestor Îndrumări.

Dacă există mecanisme credibile de colectare a datelor, rapoarte utile și experiența unei bune cooperări între organizațiile societății civile și justiție, procesele de împărtășire a datelor pot fi instituționalizate prin contracte formale. Aceste contracte de împărtășire a datelor permit poliției să împărtășească informații despre o infracțiune motivată de ură, victimă/victimă și infractori. Câteva exemple includ: un protocol de împărtășire a datelor generice dezvoltat de Association of Chief Police Officers (Asociația Ofițerilor Superioari în Poliție) (ACPO), organizația polițienească umbrelă națională în Marea Britanie, - variante ale acestui protocol au fost semnate între TCS și the Greater Manchester Police Authority (Poliția din Manchesterul Mare) și Hertfordshire Constabulary (Poliția din Hertfordshire); un protocol similar a fost semnat și de guvernul din Catalonia pentru a putea împărtăși informații cu organizațiile societății civile locale.

1.2 Procesul de colectare a datelor

Pentru colectarea datelor e necesar ca oamenii să raporteze incidentele în care au fost implicați, chiar și anonim. Pentru ca acest lucru să se întâmple, trebuie să știe despre acest serviciu, despre punctul de contact, și să aibă încredere că intimitatea și suferința lor vor fi abordate cu respect. În cazul anumitor grupuri victime, infrastructura organizațiilor care servesc comunitatea din care fac parte este bine dezvoltată și, de aceea, provocarea în ceea ce privește „reclama” făcută serviciului nu este complicată. Totuși, pentru anumite comunități, contexte, și poate în cazul unei noi organizații a societății civile, cel mai greu pas ar putea fi primul: câștigarea încrederii și motivarea victimelor pentru a raporta experiența trăită.

- **Promovarea** modului de a raporta incidentele (linie telefonică directă, website, centru) prin fluturași, postere în centrele comunitare, reclame în media, cuvântări în centrele comunitare și abordând liderii comunității, precum și prin comunicare între serviciu și poliție și inițierea procesului de împărtășire a datelor cu poliția. Promovarea nu trebuie să sperie comunitatea, ci trebuie să prezinte fapte.
- **Utilizarea formularelor de raportare pro forma** este recomandată pentru ca toate informațiile relevante să fie incluse și stocate. Formularele pro forma permit o clasificare exactă și o analiză în funcție de tipul de infracțiune motivată de ură.
- **Rapoartele ar trebui verificate** și susținute de martori, dacă este posibil. De exemplu, martorii la o infracțiune motivată de ură trebuie să-și prezinte propria percepție, pe lângă cea prezentată de victime. Rapoartele din presă sau alte mijloace mass-media nu sunt suficiente în sine; pe lângă acestea trebuie să existe interviuri cu victima/victimele, sau martorii.
- Acolo unde este posibil, rapoartele pot fi discutate cu poliția, pentru a se asigura că aceasta a înregistrat **infracțiunea** (și a recunoscut existența unei prejudecăți în natura sa), și pentru a identifica și alte informații relevante, de exemplu, informații care lipsesc din raportul victimei, orice asemănare cu alte infracțiuni, identificarea infractorilor.
- Infracțiunile motivate de ură nu se întâmplă din senin. De aceea, trebuie adunate și analizate și **incidentele non-infracționale**. Acestea pot indica o problemă nouă sau care ia proporții, de exemplu, sosirea unui grup rasist în zonă. Incidentele pot degenera în infracțiuni, dacă autorii nu sunt investigați și opriți.
- Ar trebui făcute și fotografii, care trebuie datate, iar, dacă este posibil, subiectul principal al acestora trebuie identificat.

1.3 Clasificarea datelor

Datele trebuie clasificate în funcție de tipul infracțiunii sau incidentului motivat de ură (vezi Capitolul 2). Clasificarea datelor permite o analiză a tendințelor, adică se poate stabili dacă infracțiunile motivate de ură sunt în creștere, în scădere, se mențin la același nivel, au loc la nivel regional sau național. De exemplu, datele din Marea Britanie cu privire la antisemitism nu sunt prezentate izolat, ci împreună cu datele din anii anteriori și clasificate după tip, pentru a prezenta tendințele, ceea ce oferă o imagine completă, nu doar imagini izolate.

Există o relație directă între formularul individual al incidentului, pe care se înregistrează imediat informațiile primite de la o victimă sau din alte surse, și sistemul de clasificare a datelor. Toate informațiile care se găsesc pe formularul incidentului pot fi găsite și în rapoartele de date care permit izolarea și analizarea datelor după o anumită perioadă de timp. Unele dintre aceste domenii de clasificare sunt comune mai multor grupuri, iar altele pot fi adaptate la anumite contexte sociale/culturale. Contextul național și felul în care justiția își organizează activitatea au impact și asupra domeniilor de clasificare, cum ar fi împărțirea unui teritoriu în regiuni. Dacă victima a avut deja contact cu poliția, este important să se stabilească numerele de referință ale infracțiunii și identitatea polițistului care a condus investigația.

Este important să existe o claritate a indicatorilor de prejudecată cu care organizațiile societății civile vor lucra și pe baza cărora vor elabora un set de întrebări care vor ajuta să se răspundă la întrebarea: a fost această infracțiune sau incident motivat de prejudecăți? Dacă incidentele se încadrează în mai multe categorii, de exemplu, sunt motivate atât de prejudecăți religioase, cât și de prejudecăți sexuale, trebuie înregistrate ambele categorii și inclusă o explicație.

CAPITOLUL 2: CLASIFICAREA INCIDENTELOR ȘI INDICATORI DE PREJUDECĂȚI

O **infracțiune motivată de ură** (sau infracțiune motivată de prejudecăți¹) este un act infracțional motivat de prejudecăți sau idei preconcepute cu privire la anumite grupuri de persoane. Așadar, o infracțiune motivată de ură conține două elemente distincte:

- Este un act care constituie un delict pedepsit de codul penal; și
- Când comite infracțiunea, infractorul acționează pe baza unor prejudecăți sau idei preconcepute.

O infracțiune/incident motivat de ură sau prejudecăți poate avea la bază una din următoarele motivații: rasă/etnie, religie, naționalitate, vârstă, dizabilitate, sex, orientare sexuală, identitate sexuală. Definițiile juridice ale unei infracțiuni motivate de ură variază foarte mult de la o țară la alta și nu includ neapărat toate actele de violență bazate pe motivațiile menționate mai sus. Autorul unei infracțiuni motivate de ură sau al unui incident motivat de ură își alege victima pe baza apartenenței sau apartenenței percepute a victimei la un anumit grup.

Un **incident motivat de ură** este un act care implică prejudecăți și idei preconcepute de genul celor descrise mai sus, dar nu ajunge să fie infracțiune.

Deși incidentele motivate de ură nu presupun întotdeauna infracțiuni, de multe ori astfel de incidente preced, însoțesc sau oferă contextul pentru infracțiuni motivate de ură. Incidentele pot fi precursori unor infracțiuni mai grave. Înregistrarea incidentelor motivate de ură poate fi utilă pentru a demonstra nu doar contextul hărțuirii, ci și pentru a avea dovezi ale unor comportamente tot mai violente².

Pentru a asista organizațiile societății civile în stabilirea unui sistem structurat de colectare a datelor și raportare cu privire la incidentele motivate de ură, acest capitol include:

- O listă cu diferite **tipuri de incidente** care pot fi considerate infracțiuni sau incidente motivate de ură
- Un set de **indicatori de prejudecată** care semnalizează că un anumit caz poate fi o infracțiune motivată de ură și, de aceea, ar trebui investigat mai în profunzime motivul infracțiunii.

2.1 Tipuri de incidente

În mod ideal, un sistem eficient de raportare cu privire la incidentele și infracțiunile motivate de ură ar trebui să includă atât acțiunile care sunt pedepsite de lege cât și actele de abuz care se încadrează în zona de amenințări și intimidări care nu reprezintă neapărat o infracțiune pedepsită de lege. Unde este posibil, acestea ar trebui să fie clar definite și separate unele de altele.

Este la fel de important de știut că aceste categorii de incidente ar trebui să corespundă în general cu tipurile de infracțiuni, astfel încât elementul infracțional al infracțiunii motivate de ură să fie întotdeauna înregistrat clar. Acest lucru va fi util în negocierile cu poliția legate de acceptarea datelor organizațiilor societății civile ca măsură de răspândire și în adunarea informațiilor care ar putea fi folosite drept dovezi în cazul unei victime individuale.

Diferitele tipuri de incidente („crimă”, „agresiune fizică gravă”, „agresiuni”) pot avea loc în diferite tipuri de situații și medii, inclusiv în public, în casa cuiva (violență domestică) și în instituții (de exemplu, împotriva persoanelor cu dizabilități).

¹ Prejudecata are un înțeles mai larg decât ura, iar un motiv bazat pe prejudecată pornește de la o idee preconcepută legată de o caracteristică personală. Prejudecata poate fi legată de o persoană, o caracteristică sau o idee (iar victima simbolizează acea caracteristică sau idee).

² Adaptare după Legislația infracțiunilor motivate de ură, un Ghid practic, Biroul pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului, <http://www.osce.org/odihr/36426> p. 16

Tipuri de incidente

Categorie	Subcategorie	Descriere
Omucidere		<ul style="list-style-type: none"> • Orice atac asupra unei persoane care rezultă în pierderea vieții.
Violență fizică extremă	Vătămare corporală gravă	<ul style="list-style-type: none"> • Orice atac asupra unei persoane care poate cauza vătămare fizică gravă. • Orice atac asupra proprietății, de exemplu prin incendiere sau bombe cu petrol, în care există posibilitatea ca oamenii de pe proprietate să fie omorâți, de exemplu, dacă imobilul este locuit sau ocupat în momentul atacului. • Bombe, inclusiv bombe „pachet”. Acestea includ orice mecanism viabil care este detonat sau dezamorsat, fiind așadar o amenințare pentru viață. De asemenea, includ orice mecanism care este considerat ca fiind intenționat a fi viabil de cel ce l-a trimis, chiar dacă după analiză se constată că a fost construit incorect și, în consecință, nu ar fi explodat. • Răpire. • Împușcare. • Atac cu armă sau cu orice alt obiect.
	Abuz sexual	<p>Un act de violență sexuală poate fi comis de partenerul victimei (căsătorită sau nu), partener anterior, membru al familiei sau cologar</p> <ul style="list-style-type: none"> • Viol . • Abuz sexual . • Exploatare sexuală de către un profesionist care oferă ajutor, adică orice fel de contact sexual între un profesionist care oferă ajutor (doctor, terapeut, îngrijitor, profesor, preot, educator, polițist, avocat etc.) și un client/pacient. • Hărțuire sexuală, inclusiv avansuri sexuale nedorite, cereri de favoruri sexuale, și alte comportamente verbale sau fizice de natură sexuală. • Urmărirea, inclusiv contact nedorit repetat (telefoane, email-uri, scrisori, apariții neașteptate etc.), urmărind sau stând la pândă, așteptând persoana, amenințând persoana sau familia acesteia.
Agresiune		<ul style="list-style-type: none"> • Orice atac fizic împotriva unei persoane sau a unui grup, care nu presupune o amenințare a vieții acestora și nu este grav. Aici putem include atacurile minore. • Tentativă de agresiune care eșuează datorită auto-apărării, sau dacă victima fuge. • Aruncarea de obiecte înspre o persoană sau un grup, chiar dacă obiectul nu își atinge ținta.

4 Violul poate fi definit ca și contact sexual forțat, incluzând penetrare vaginală, anală sau orală. Penetrarea poate fi făcută de o parte a corpului sau un obiect. Victimele violurilor pot fi forțate prin amenințări sau mijloace fizice. Oricine poate fi victima unui viol: femeii, bărbați sau copii, heterosexuali sau homosexuali.

5 Abuzul sexual poate fi definit drept contact sexual nedorit care se oprește înainte de a deveni viol sau tentativă de viol. Acesta include atingeri sau mângâieri de natură sexuală.

Distrugerea proprietății	Agresarea proprietății, inclusiv profanarea acesteia	<ul style="list-style-type: none"> • Orice atac fizic împotriva unei proprietăți, care nu amenință viața. Aici putem include orice formă de profanare. Aici se încadrează și măzgălirea de slogane sau simboluri sau lipirea de etichete și postere pe proprietate (de exemplu svastica pe proprietatea evreilor), incluzând graffiti, sau daune cauzate proprietății, atunci când pare că proprietatea a fost ținta acestor atacuri din cauza unei presu-puse legături cu comunitatea vizată. • Deteriorarea mașinilor sau altor proprietăți personale care aparțin membrilor unei comunități vizate, atunci când este clar că aceștia au fost vizați pentru acest motiv.
	Incendiere	<ul style="list-style-type: none"> • Incendierea proprietății atunci când nu este amenințată viața, de exemplu, dacă o clădire este nelocuită în momentul atacului. • Încercări eșuate, de exemplu, tentativă de incendiere, atunci când focul nu se aprinde sau incendiatorul este întrerupt.
Amenințări și/sau violență psihică		<ul style="list-style-type: none"> • Orice amenințare clară și specifică, fie verbală sau scrisă. Dacă amenințarea nu este clară și specifică atunci incidentul trebuie înre-gistrat ca și comportament abuziv. • Orice „bombă” care ulterior se constată a fi o farsă. Aici se încadrează orice a fost proiectat să arate ca un mecanism real dar nu a fost intenționat a fi viabil, de exemplu, dacă nu conține materiale explozibile. • Urmărirea, inclusiv contact nedorit repetat (telefoane, email-uri, scrisori, apariții neașteptate, etc.), urmărind sau stând la pândă, așteptând persoana, amenințând persoana sau familia acesteia. • Șantajul de a divulga în mod public (sau membrilor familiei sau colegilor de serviciu) faptul că o persoană aparține unui anumit grup țintă (de exemplu lesbiene, homosexuali, bisexuali, trans-sexuali, intersexuali - LGBTI). • Privarea de libertate (de exemplu, încuierea unei persoane). • Defăimare (de exemplu, dezvoltarea identității de LGBTI a unei persoane sau apartenenței sale la un anumit grup religios, a dizabilității acesteia). • Intimidare (de ex. la școală sau la locul de muncă).
Discurs motivat de ură	Discurs public motivat de ură	<ul style="list-style-type: none"> • Discurs public motivat de ură, de exemplu, discursul oamenilor politici.
	Ură cibernetică	<ul style="list-style-type: none"> • Discurs motivat de ură transmis prin internet și medii sociale.

	<p>Comportament abuziv</p>	<p>De multe ori acest tip de comportament nu se încadrează în categoria infracțiunilor, totuși este important să fie monitorizat.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Abuz verbal, fie față în față, fie la telefon sau răspunzând la mesaje telefonice. Aici includem abuzul direcționat din greșeală sau auzit neintenționat de persoane care nu sunt membri ai comunității vizate. • Abuz în scris, incluzând email-uri și mesaje telefonice, precum și scrisori scrise și trimise unei persoane anume. Aici includem abuzul în scris împotriva unei comunități vizate și trimis oamenilor care nu sunt membri ai acelei comunități. Acesta este diferit de trimiterea în masă a unor fluturași, email-uri și altor publicații abuzive, care sunt încadrate la categoria Literatură. • Graffiti sau postere abuzive pe proprietăți care nu au legătură cu comunitatea vizată. Dacă este clar că un grup de postere sau graffiti au fost făcute în aceeași perioadă și de un singur autor, sunt înregistrate ca un singur incident.
	<p>Literatură și muzică</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Literatură abuzivă produsă în masă care este trimisă mai multor destinatari. Aici includem mesaje trimise în masă mai degrabă decât cazuri individuale de mesaje motivate de ură, care se încadrează la categoria comportament abuziv sau amenințări (în funcție de conținut). • Literatura abuzivă în sine, indiferent dacă destinatarul face parte sau nu din comunitatea vizată. • Incidente în care oamenii sunt aleși în mod specific pentru o distribuire malițioasă, chiar dacă materialul în sine nu conține abuzuri împotriva comunității din care fac parte. Aici includem, de exemplu, trimiterea în masă de literatură neo-nazistă evreilor, chiar dacă literatura nu îi menționează pe evrei. • Email-uri abuzive trimise unor persoane sau organizații anume care, de exemplu, fac parte din grupuri online sau sunt incluse în liste de adrese. Aici nu sunt incluse materialele disponibile în general pe website-uri. • Fiecare distribuire în masă de literatură este înregistrată ca un singur incident și nu se înregistrează fiecare victimă diferită ca incident separat. Totuși, dacă aceeași literatură este trimisă de mai multe ori, atunci fiecare dată este înregistrată ca incident separat.
<p>Incidente discriminatorii</p>		<ul style="list-style-type: none"> • Orice formă de incidente discriminatorii care nu sunt considerate infracțiuni motivate de ură.

2.2 Indicatori de prejudecată

Indicatorii de prejudecată sunt fapte obiective care trebuie luate în considerare atunci când se stabilește prezența unei infracțiuni motivate de prejudecăți. Aceștia nu confirmă în sine faptul că incidentul este o infracțiune motivată de ură. Totuși, un indicator de prejudecată este un indiciu că trebuie făcută o cercetare mai detaliată pentru a stabili motivul incidentului. Este foarte important ca aceste informații să fie înregistrate pentru a clarifica posibilitatea ca incidentul să fie motivat de prejudecăți. Fără aceste informații, anchetatorii pot să respingă reclamația ca fiind nefondată, iar organizațiile internaționale nu o vor raporta. Acest lucru este important și pentru colectarea de date.

În general, este important să subliniem faptul că atunci când organizațiile societății civile pregătesc un caz legal pentru a fi adus în fața instanței în a cărei jurisdicție se încadrează legislația legată de infracțiunile motivate de ură, trebuie să acorde o atenție deosebită indicatorilor și standardelor legale care trebuie îndeplinite. Atunci când o infracțiune motivată de ură și prejudecăți nu este acoperită de legislație, organizațiile societății civile trebuie să decidă care sunt indicatorii de prejudecată, independent de legislație.

Este important ca următoarele observații preliminare să fie înțelese pentru a folosi corect lista propusă de indicatori de prejudecată:

- Deși este foarte important să se ia în considerare percepția victimei cu privire la incident, organizațiile societății civile (și anchetatorii) trebuie să știe că s-ar putea ca victima să nu recunoască incidentul ca fiind motivat de ură sau prejudecăți. De asemenea, nu este esențial să se determine dacă victima face parte cu adevărat din grupul vizat atunci când se identifică indicatorii de prejudecată. Ceea ce contează este dacă motivul infractorului are la bază percepția sa legată de identitatea victimei. De aceea, este important să se caute dovezi ale prejudecății, spre deosebire de dovezi ale caracteristicilor victimei care o definesc ca aparținând unui anumit grup/unei anumite comunități țintă. Doar afirmația că victima aparține unui grup protejat nu este suficientă pentru ca incidentul să fie clasificat ca infracțiune motivată de ură⁶.
- Expresiile ostile împotriva membrilor anumitei comunități se pot schimba în timp. De asemenea, natura informațiilor legate de infracțiunile motivate de ură poate fi mai puțin clară decât în cazul altor domenii infracționale (cum ar fi spargerile sau furtul), iar pericolul apare atunci când indicatorii nu sunt bine stabiliți sau interpretați. De aceea, este important ca organizațiile societății civile să rămână în contact strâns cu comunitățile care ar putea fi afectate pentru a putea câștiga o înțelegere mai profundă a felului în care diferite grupuri pot fi vizate. Acest lucru include familiarizarea cu limbajul folosit în mod curent pentru a exprima ostilitate și prejudecată împotriva unor grupuri specifice. De asemenea, este vital ca toate sursele de informații să fie ascultate și luate în considerare pentru a asigura o interpretare corectă a infracțiunii motivate de ură/a indicatorilor de prejudecată.
- Dacă, într-un anumit caz, poate fi identificat doar un indicator de prejudecată, lipsa altor indicatori de prejudecată poate indica faptul că nu s-a comis nici o infracțiune motivată de ură și prejudecată. De exemplu, dacă într-un loc de cult (cum ar fi o sinagogă sau moschee), sau în orice alt loc important pentru anumite comunități (de exemplu, un loc de întâlnire al homosexualilor) s-a comis un furt, și nu există nici o altă dovadă de prejudecată, este probabil ca în acest caz să se fi comis doar un simplu furt.
- De asemenea, este important de subliniat că infractorul poate aparține unei autorități publice, cum ar fi poliția. În această privință, autoritățile publice au o responsabilitate specifică.

Datorită tuturor acestor motive, lista propusă de indicatori de prejudecată trebuie înțeleasă ca fiind o listă deschisă și orientativă.

⁶ De exemplu, acest caz, deși ar putea fi o infracțiune motivată de prejudecăți foarte gravă, ar putea să nu fie clasificat ca atare deoarece indicatorii de prejudecată cum ar fi percepția victimei și cuvintele rostite în acel moment nu au fost incluse: Pe 6 aprilie, Angela, o persoană trans-sexuală, a fost violată de un necunoscut în spatele Teatrului Național – locație unde majoritatea celor care aparțin acestei comunități oferă sex pe bani. Agresorul a lovit-o, a bătut-o și a rănit-o cu un cuțit.

Indicatori de prejudecată	Întrebări care pot ajuta la stabilirea prezenței unui indicator de prejudecată
Percepția victimei	Victima percepe incidentul ca fiind motivat de prejudecăți? E bine de știut că victima nu înțelege întotdeauna că a fost victimizată într-un atac motivat de prejudecăți. Deseori, victimele caută alte motive care să explice atacul, deoarece apartenența lor la grup reprezintă un aspect al identității lor care în general nu poate fi schimbat; întotdeauna vor fi identificate ca membre ale aceluși grup și, prin urmare, vor fi vulnerabile la atacuri.
Percepția martorilor	Martorul își dă seama că incidentul a fost motivat de prejudecăți? Percepția victimei poate fi diferită de cea a martorului. Ambele trebuie luate în considerare.
Diferențele dintre suspect și victimă în ceea ce privește rasa, religia, etnia/naționalitatea, sexul, orientarea sexuală, etc.	Există diferențe între suspect și victimă în ceea ce privește rasa, religia, etnia/naționalitatea, sexul, orientarea sexuală? Victima face parte dintr-un grup care este foarte mult depășit numeric de un alt grup din zona unde a avut loc incidentul? Victima s-a mutat recent în zona unde a avut loc incidentul? Există antecedente de animozitate între grupul victimei și grupul suspectului? Victima era implicată în activități ale grupului său în momentul incidentului? Victima, deși nu face parte din grupul vizat, este membră într-un grup de advocacy care susține grupul vizat, sau se afla în compania unui membru al grupului vizat? Victima este asociată în vreun fel cu un membru al grupului țintă (de exemplu, este căsătorită cu un membru al grupului vizat sau face parte din familia membrului grupului vizat)? Religia/naționalitatea/orientarea sexuală/dizabilitatea victimei sunt cunoscute public?
Locație	Victima se afla într-o zonă sau în apropierea unui loc frecventat sau asociat de obicei cu un anumit grup (de ex. centru comunitar sau biserică, sinagogă, moschee sau alt locaș de cult; cimitir religios) sau într-un loc informal de întâlnire pentru anumite comunități (de ex. un bar LGBT)? Incidentul s-a petrecut în apropierea unei locații care are legătură cu grupul infractorului (de ex. sediul unei organizații extremeiste) sau într-o zonă unde au loc infracțiuni motivate de ură în mod frecvent?
Perioadă	Incidentul s-a petrecut într-o zi cu o semnificație specială pentru grupul vizat din care face parte victima (de ex. o sărbătoare religioasă sau festivitate etnică, ziua națională; parada LGBT)? Incidentul a avut loc într-o zi cu semnificație specială pentru grupul infractorului sau într-o zi pe care infractorul o consideră relaționată cu grupul țintă al victimei (de ex. războiul din Gaza, 11 septembrie, apariția unui anumit tip de mesaje media în momentul infracțiunii)?
Limbaj și cuvinte folosite, inclusiv afirmații scrise, gesturi, graffiti, semne vizibile din partea suspectului	Suspectul a făcut anumite comentarii, afirmații scrise sau gesturi referitoare la originea sau mediul victimei? La locul infracțiunii au fost lăsate desene, însemne, simboluri graffiti? Dacă ținta a fost proprietatea, aceasta avea o semnificație culturală sau religioasă, de ex. monument istoric sau cimitir? Suspectul avea sau are vreun semn vizibil (tatuaj, haine, tunsoare) care poate fi asociat cu apartenența sa la un anumit grup opus grupului țintă al victimei?
Grupuri organizate motivate de ură	La locul incidentului au fost lăsate obiecte care sugerează că infracțiunea a fost comisă de organizații naționaliste extremeiste sau paramilitare? Există dovezi că activează vreun astfel de grup în zonă? Infracțiunea a fost revendicată de vreun grup organizat motivat de ură?
Existența unor infracțiuni/incidente anterioare motivate de prejudecăți	Există incidente similare anterioare în aceeași zonă? Victima a primit mesaje sau telefoane de hărțuire sau a fost abuzată verbal din cauza apartenenței sau afilierii sale la grupul țintă? Victima a fost șantajată că afilierea sa la grupul țintă va fi făcută publică (de ex. identitatea victimei ca LGBT)?

În cazul distrugerii de proprietăți	Proprietatea atacată/distrusă se află într-o structură sau locație care aparține comunităților care se confruntă cu discriminarea (de ex. locaș de cult, școală frecventată de o anumită comunitate, loc de întâlnire a unei comunități, cum ar fi un bar LGBT)? Proprietatea are vreo importanță religioasă sau simbolică pentru o anumită comunitate sau este un centru al vieții comunității?
Caracteristicile autorului	Autorul are un trecut marcat de incidente/infracțiuni cu un modus operandi similar și în care au fost implicate alte victime de aceeași rasă, religie, etnie/naționalitate, cu aceeași dizabilitate sau orientare sexuală? Autorul are antecedente în ceea ce privește comportamente motivate de ură? Autorul este membru sau tovarăș cu membrii unui grup organizat/mai puțin organizat motivat de ură? Infracțorul, în timpul comiterii infracțiunii sau în declarațiile de după arestare, recunoaște apartenența victimei la grupul țintă?
Gradul de violență	Care era intensitatea violenței împotriva victimei?

Factori comuni în cazurile de infracțiune motivată de ură împotriva persoanelor cu dizabilități

O prezentare a infracțiunilor motivate de ură împotriva persoanelor cu dizabilități relevă apariția frecventă a unor factori suplimentari, pe lângă infracțiunea în sine, cum ar fi:

- au existat incidente anterioare;
- infracțiunile oportuniste devin sistematice, vizând în mod regulat fie victima individuală, fie familia/prietenii acesteia, fie alte persoane cu dizabilități;
- de cele mai multe ori infracțorii sunt „prietenii”, îngrijitorii, cunoștințe, vecini, etc.
- incidentele escaladează în gravitate și frecvență;
- în incidente sunt implicați infracțorii multipli, scuzându-l și încurajându-l pe autorul principal (autorii principali) – deseori înregistrând incidentul pe telefonul mobil și trimițând pozele prietenilor și site-urilor de socializare, YouTube, etc.
- acuzații false împotriva victimei ca fiind pedofil sau consumator de droguri;
- atacuri recurente, violență excesivă;
- cruzime, umilire, tratament degradant, deseori strâns legate de natura dizabilității, de exemplu, legarea ochilor unei persoane complet surde, distrugerea mijloacelor de care victima se folosește pentru a se putea mișca.

Presupuneri eronate comune legate de cazurile de infracțiune motivată de ură împotriva persoanelor cu dizabilități:

Nu poate fi vorba despre o infracțiune motivată de ură împotriva persoanelor cu dizabilități deoarece:

- infracțorul este îngrijitorul victimei;
- infracțorul este o persoană cu dizabilități;
- infracțorul a mai atacat și alte persoane care nu erau cu dizabilități;
- victima se afla în locul nepotrivit la momentul nepotrivit;
- de fapt victima nu este o persoană cu dizabilități;
- infracțorul a fost motivat de supărare sau băutură.

Nici unul din acești factori nu exclude posibilitatea unei infracțiuni motivate de ură împotriva persoanelor cu dizabilități. Presupunerile eronate pot face ca procurorii să treacă cu vederea sau să interpreteze greșit anumite informații/dovezi care le sunt prezentate, sau să nu caute aceste dovezi.

7 Sursa:

CPS Guidance on disability hate crime: http://www.cps.gov.uk/legal/d_to_g/disability_hate_crime_/#a07

CAPITOLUL 3 – RAPORTAREA UNEI INFRAȚIUNI MOTIVATE DE URĂ

Raportarea unei infracțiuni motivate de ură este un factor esențial pentru a înțelege prejudecățile împotriva anumitor comunități și pentru a le oferi puterea de a aborda proactiv problema infracțiunii motivate de ură. Infracțiunile motivate de ură nu sunt singurul factor care contribuie la sentimentul de frică din cadrul unei comunități, în prezent și în viitor; probabil este doar „vârful aisbergului” construit pe stereotipuri, prejudecăți, discriminare și opresiune culturală. Rolul mass-mediei în ceea ce privește percepția publică a comunității ar putea avea un impact puternic asupra procesului de intensificare a acestora spre infracțiuni motivate de ură, sau ar putea fi un aliat pentru sensibilizarea publicului.

Raportarea infracțiunilor motivate de ură este un pas fundamental pentru organizațiile societății civile în demersul lor pentru schimbare. Grupurile

țință ale raportului (rapoartelor), cantitatea și calitatea datelor adunate, contextul social și politic și resursele de care dispun organizațiile societății civile vor influența forma și conținutul raportului/rapoartelor; și vice-versa. Scopurile raportării pot influența modul de a colecta datele și sistemele de clasificare a acestora utilizate.

În primul rând, organizațiile societății civile care raportează infracțiunile motivate de ură trebuie să înțeleagă legislația relevantă: dacă guvernele lor respectă o lege locală, sau instrumente și înțelegeri internaționale. De asemenea, organizațiile societății civile trebuie să urmărească să-și dezvolte propria expertiză în ceea ce privește înțelegerea legislației locale și respectarea cerințelor acesteia. Acest lucru este esențial pentru clasificarea datelor, formularea plângerii penale și susținerea schimbării legislative.

3.1 Standarde și îndrumări pentru stabilirea unui sistem coerent de raportare

Comunitățile și organizațiile societății civile trebuie să se asigure că mecanismele lor de înregistrare, clasificarea analitică și datele publicate respectă un standard corespunzător. Următoarele probleme trebuie abordate, iar protocolul de lucru trebuie stabilit de comun acord:

- **Confidențialitatea victimei:** ce detalii despre victimă vor fi împărtășite în cadrul structurii de raportare a comunității și cu conducerea comunității? Mai mult, ce detalii vor fi oferite guvernului, poliției, mass-mediei etc.? Victimei i se va cere să semneze un acord potrivit căruia detaliile pe care le oferă vor fi transmise unei părți terțe?
- **Complicații legale:** care sunt complicațiile legale care pot apărea ca urmare a raportării într-o anumită jurisdicție? De exemplu, cu ce fel de probleme legate de protecția datelor și libertatea informațiilor se confruntă victima și grupul de raportare al comunității? Alte exemple includ:
  - ☑ Organizația societății civile poate fi obligată să divulge toate detaliile despre victimă într-un tribunal și în fața avocaților relevanți?
  - ☑ Victimele trebuie să-și dea acordul pentru înregistrarea numerelor lor de telefon?
  - ☑ Dacă un grup comunitar sau o victimă identifică o persoană ca având tendințe rasiste/antisemitice sau fobie față de LGBTI etc., ce protecție li se acordă dacă sunt reclamați pentru calomnie?
  - ☑ Dacă victima oferă o fotografie (care dovedește distrugerea, graffiti sau rănirea personală), aceasta poate fi arătată unor părți terțe?
  - ☑ Dacă grupul face un raport public: ce detalii despre victimă pot sau nu pot fi divulgate? Cum poate fi protejată această confidențialitate? De exemplu, dacă singura sinagogă din cartierul X raportează un atac, dar nu dorește ca acest lucru să fie făcut public – cum poate fi inclus acest lucru (sau identitatea sa mascată) într-un raport public sau în comunicarea cu guvernul, poliția etc.?

- **Clarificarea scopului:** victimele trebuie să știe la ce pot și la ce nu pot să se aștepte de la procesul de raportare. Trebuie să aprecieze ce poate face și ce nu poate face pentru ele organizația societății civile care raportează. Comunitatea/comunitățile ca întreg trebuie să înțeleagă scopul și metodologia grupului care raportează. Nu are nici un sens ca liderii comunității să investească într-un proces de raportare dacă acesta are doar un impact pe termen scurt, iar victimele își pierd încrederea în procesele și motivațiile (cum ar fi politice sau financiare) proiectului.
- **Formarea personalului:** pentru fiecare aspect al procesului de raportare este necesar ca grupul comunitar să fie suficient de format pentru acest lucru.
  - Personalul care se ocupă direct de victime poate fi expus la experiențe traumatice și la victime care ele însele sunt traumatizate sau suferă de alte tulburări psihice. Grupurile de raportare au datoria să aibă grijă de personalul lor (fie voluntari sau plătiți) și de victime. Personalul ar trebui să știe ce agenții (pe lângă cele ale justiției) sunt disponibile la nivel local pentru a le ajuta pe victime. De asemenea, personalul trebuie să-și aprecieze propriile limitări profesionale și legale în ceea ce privește sprijinul și îngrijirile pe care le pot oferi victimelor.
  - Personalul responsabil de scrierea, clasificarea și analiza raportului are nevoie de formare în ceea ce privește îndeplinirea acestor sarcini.
  - Rapoartele principale și orice alte rezumate ulterioare trebuie să fie cât mai exacte.
  - Clasificarea trebuie să fie exactă și consecventă.
  - Analiza trebuie să fie riguroasă și coerentă
  - Rapoartele scrise și prezentarea lor pentru guverne, mass-media, lideri ai comunității etc. trebuie să fie obiective. Unde este necesar, trebuie să fie contextualizate prin referințe la alți factori, de exemplu: calitatea vieții per ansamblu, referință la dovezi ale discriminării, rata infracționalității per ansamblu, infracțiuni motivate de ură împotriva unor comunități similare, inițiative ale guvernului și justiției etc
  - Personalul trebuie să fie de acord să respecte confidențialitatea victimelor; și orice alte elemente necesare ale muncii lor.

3.2 Monitorizarea procesului de analiză, a contextului social și a ratelor de raportare

Cu cât un sistem coerent de raportare este menținut mai mult, cu atât mai de încredere și mai ușor comparabile vor fi rezultatele sale. Acest lucru este important, deoarece ratele de raportare trebuie să fie înțelese pentru ca intensificările (sau diminuările) să fie identificate și reduse.

Comunitățile trebuie să se gândească serios să le întrebe pe victime unde au auzit despre procesul de raportare și ce anume le-a încurajat să îl folosească. Dovezile anecdotice sunt de asemenea utile în această privință. De exemplu, dacă întâlnesc o persoană care este considerată susținător public al unui grup minoritar, aceasta spune că a fost victima unei infracțiuni motivate de ură (de ex. un imam, sau un purtător de cuvânt sau activist public pentru comunitatea romă)? Dacă a avut de suferit din cauza unor infracțiuni motivate de ură, acestea au fost raportată vreodată și cui?

În încercarea de a identifica **ratele de raportare**, trebuie luate în considerare următoarele fapte:

- Există vreun **sondaj de opinie sau studiu al populației relevant** care să sugereze care este procentajul de respondenți care sunt victime ale infracțiunilor sau infracțiunilor motivate de ură; și care este procentajul de victime care raportează acest lucru la poliție sau în altă parte? Aceste studii sugerează metode de identificare a persoanelor care raportează.
- **Întâlnirile publice și dovezile anecdotice** sunt de asemenea utile în evaluarea ratelor de raportare.
- Există **date locale sau internaționale relevante** care să arate tendințele infracțiunilor motivate de ură (mai ales în locurile cu caracteristici socio-politice similare)? De exemplu, există vreun oraș sau comunitate în care statisticile și mecanismele de raportare sunt relativ bine dezvoltate și pot oferi o perspectivă asupra experiențelor dintr-un alt loc sau comunitate: fie să prezinte ce tehnici de raportare pot fi aplicate, sau să sugereze cât de complete/incomplete sunt procedurile locale. Tendințe similare pot fi văzute deseori în locuri cu caracteristici asemănătoare cu cele ale comunității în cauză.
- **Sinceritatea în ceea ce privește succesul (sau eșecul) promovării** procesului de raportare. Procesul a fost promovat (direct sau indirect, ca o consecință a unor evenimente importante acoperite de presă) și poate fi făcută o legătură între publicitate și numărul de rapoarte primite?
- Există vreo modalitate de a înțelege **câtă încredere are comunitatea în procesul de raportare** sau în cooperarea cu poliția locală? Un grad mare de încredere în procesul de raportare va duce la creșterea ratelor de raportare. Un grad mare de încredere în poliția locală le va motiva pe victime să apeleze la poliție mai degrabă decât la mecanismele comunității. Un grad mare de încredere în relațiile comunității cu poliția locală poate duce la intensificarea raportării către oricare dintre cele două părți sau către ambele părți.
- Care este **dinamica comunală** care ar putea afecta ratele de raportare? Există vreun motiv social, politic, economic, geografic, cultural, religios, lingvistic, sexual sau orice alt motiv pentru care victimele ar putea refuza să apeleze la mecanismele comunității pentru raportare? Cum poate fi schimbat acest lucru?

3.3 Grup(uri) țintă ale raportării

Scopul raportului completat (fie zilnic, lunar, anual sau chiar ocazional) este de a le oferi comunităților, guvernului, justiției, mass-mediei etc. o mai bună înțelegere a ceea ce se întâmplă pentru a putea reacționa în consecință.

Nu toate grupurile țintă pot fi abordate în același mod. Totuși, în general, un rezumat al raportului este suficient pentru majoritatea nevoilor, iar apoi raportul complet poate fi folosit acolo unde este necesar.

Confidențialitatea victimei: raportul ar trebui să fie un instrument de putere pentru comunitatea victimei. Ar trebui să le ofere o mai bună înțelegere a situației cu care se confruntă și să fie un instrument de valoare pentru o implicare constructivă a tuturor părților terțe relevante. Ar trebui să contribuie la creșterea respectului față de comunitatea victimei și nevoile sale. Totuși, este important ca cei din comunitate să știe ce imagine doresc să proiecteze, iar raportul și discuțiile să reflecte acest lucru. De exemplu, dacă o comunitate minoritară nu dorește să fie definită în primul rând ca victimă a infracțiunilor motivate de ură, atunci trebuie să scoată în evidență lucrurile pozitive în momentele potrivite. De exemplu, dacă într-o comunitate minoritară mass-media acoperă doar evenimente relaționate cu infracțiunile motivate de ură care se întâmplă în acea comunitate sau produce rapoarte legate de infracțiuni motivate de ură, atunci comunitatea minoritară ar putea dori să promoveze și lucruri mai pozitive legate de experiențele sale cotidiene.

Guvernul și autoritățile publice (locale, regionale): chiar dacă, în ultimă instanță, guvernul nu poate opri marea majoritate a infracțiunilor motivate de ură, publicarea raportului oferă șansa ca experiențele victimei să fie recunoscute; și ca oamenii să-și exprime solidaritatea sinceră cu victimele. Acest lucru este important pentru moralul comunității și stabilirea standardelor prin care societatea ca întreg este „anunțată” că grupul țintă este parte integrală din corpul politic și va fi protejat ca atare. Ceea ce este foarte important este faptul că raportul ar trebui să ofere dovezi pe baza cărora guvernul poate lua măsuri concrete, cum ar fi să consolideze măsurile de securitate ale comunității și să încurajeze poliția și procuratura să reacționeze mai prompt. În mod deosebit, rapoartele bine făcute ar trebui să ajute la oprirea situației în care anumite guverne și autorități polițienești neagă faptul că grupurile minoritare suferă de orice formă de ură.

Poliția și alte organe ale justiției: raportul trebuie să ajute poliția să-și aloce resursele mai eficient pentru comunitatea victimei, în ceea ce privește prevenția infracționalității, investigarea infracțiunilor și creșterea încrederii și inter-comunicarea.

Mass-media: raportul trebuie să ofere șansa („captarea atenției”) ca îngrijorările și interesele comunității să fie auzite și ca alte persoane să le ofere victimelor sprijinul lor în mod public. În timp, rapoartele ulterioare vor contribui la o mai bună înțelegere a problemelor de către mass-media. De asemenea, le permite comunităților victime să discute direct cu reprezentanții mass-media atunci când cred că o acoperire media a comunității victime duce la creșterea infracțiunilor motivate de ură (câteodată, infractorii se referă direct la anumite articole de ziar sau la anumite știri transmise la radio sau TV).

3.4 Structura raportului

Structura și conținutul raportului sunt influențate de grupul țintă după cum a fost explicat mai sus, de tipul de date disponibile și de relația dintre organizația societății civile și autoritățile din contextul social respectiv. O organizație a societății civile care activează într-un context ostil fără a fi recunoscută oficial de autorități, având sau neavând stabilit un sistem coerent de colectare a datelor, ar putea elabora un raport diferit de cel al unei organizații a societății civile care reprezintă o comunitate recunoscută și care a stabilit înțelegeri de împărtășire a datelor cu organele legii

Care sunt scopurile raportului? Să ducă la schimbări politice? La schimbări în ceea ce privește politica legislativă? Să sensibilizeze cu privire la experiența comunității? Să realizeze o sensibilizare la nivel internațional în efortul de a obține suport extern pentru o comunitate izolată în contextul național?

În situația în care informațiile cantitative lipsesc, este totuși eficient să se elaboreze rapoarte ale infracțiunilor motivate de ură care folosesc studii de caz și oferă o analiză narativă. Rapoartele pot fi foarte eficiente atunci când combină mai multe surse, cum ar fi dovezile anecdotice împreună cu rezultatele unor sondaje, rapoarte alternative, informații academice, rapoarte ale agențiilor internaționale etc.

În cele din urmă, rapoartele referitoare la infracțiunile motivate de ură abordează experiențele îngrozitoare prin care trec oameni reali, cel mai probabil într-un context de experiențe acumulate de prejudecăți și discriminare împotriva aceluiași persoane și a comunităților din care fac parte. Dimensiunea umană a raportului nu trebuie uitată în nici-un moment. În consecință, oamenii ar trebui să simtă o compasiune profundă pentru ceea ce se întâmplă.

Există și multe riscuri legate de credibilitate care trebuie luate în considerare dinainte. Exagerările, lipsa dovezilor și compromiterea datelor private au consecințe serioase pentru credibilitatea pe termen lung a organizațiilor societății civile, în ceea ce privește relațiile cu autoritățile și comunitățile, depășirea provocărilor legale și, în final, obținerea recunoașterii pentru victimele infracțiunilor motivate de ură.

Este recomandat să se păstreze întotdeauna o atitudine critică constructivă în scopul construirii de relații și să se ofere cât mai multe referințe la obligațiile guvernului cum ar fi înțelegeri naționale și internaționale.

Analiza datelor și integrarea acestora în contextul social mai larg este obligația și oportunitatea rapoartelor despre infracțiunile motivate de ură.

În contextul în care sunt disponibile date cantitative, și chiar dacă acestea nu sunt disponibile, următoarele recomandări ar putea fi utile în stabilirea structurii raportului:

- ☑ Pagina rezumat care prezintă **numărul total de incidente**, făcând și comparații cu anii anteriori. De asemenea, ar putea include și un număr mic de rezumate ale unor infracțiuni motivate de ură specifice pentru a demonstra că fiecare dată statistică reprezintă de fapt o infracțiune motivată de ură în care au fost implicate victime reale.
- ☑ Pagina rezumat care prezintă **totalurile zilnice, săptămânale, lunare și/sau anuale**. Dacă este posibil, categoriile individuale ar putea fi și ele divizate în acest mod.
- ☑ **Diagrame, grafice cu bare, grafice circulare**, care prezintă direcțiile tendințelor, date cheie și evenimente, numărul de victime raportat la numărul de locuitori, victime după sex și vârstă, infractori după sex și vârstă și culoare etc.
- ☑ **Fotografii** cu diferite tipuri de incidente, victime și/sau infractori. Sau imagini care prezintă discursuri care susțin victimele sau infractorii. Toate acestea fac raportul mai ușor de citit și mai interesant. (Dar riscă să pară mai puțin academic, așa că imaginile trebuie să fie alese cu mare grijă.)
- ☑ Pagini care prezintă **tipurile de incidente specifice**, puse laolaltă în funcție de categorie sau perioadă.
- ☑ Raportul trebuie să conțină și o explicație a ceea ce constituie infracțiune motivată de ură. De asemenea, este important să se explice și ce anume nu constituie o infracțiune motivată de ură și nu este inclus în raport. Totuși, rapoartele pot să conțină și numărul total de infracțiuni care nu sunt motivate de ură raportate de victime: astfel cititorul poate să vadă că grupul de raportare este meticulos în clasificarea și analiza făcută; și să vadă și de câte telefoane, email-uri etc. se ocupă grupul în fiecare zi/săptămână/lună/an. Dacă raportul oferă o subdiviziune a infracțiunilor motivate de ură în categorii, atunci acestea trebuie explicate.
- ☑ Rapoartele pot fi **subdivizate în diferite feluri**. De exemplu, victimele pot fi clasificate după vârstă, sex, locație (de ex. școală, sinagogă, stradă, acasă), arie geografică, vizibilitatea victimei (de ex. musulman, rom etc. „ușor de identificat”), perioada din zi, din an (sărbătoare religioasă, festival public etc.). Infractorii pot fi și ei clasificați: după sex, vârstă, etnie sau religie (aparentă), ce spun/scriu etc. În mod similar, pot fi incluse aprecieri dacă infractorul a avut o misiune sau un scop anume: sau dacă infracțiunea motivată de ură a fost întâmplătoare (cum ar fi o ceartă între șoferi, în care s-a folosit un limbaj inspirat de ură împotriva victimei).
- ☑ Rapoartele ar putea include mai multe **date generale** pentru a oferi contextul. Acestea ar putea prezenta și alte sondaje cu privire la probleme importante, date legate de infracțiuni etc.; ar putea explica istoria și situația actuală per ansamblu a comunității victimei; ar putea enumera acțiunile juridice întreprinse care au avut succes, sau angajamentele guvernului etc.
- ☑ În cazul în care comunitatea are în minte un purtător de cuvânt sau avocat, sau organizație de sprijin atunci când elaborează raportul, atunci este important ca acest susținător să fie mulțumit de conținutul și felul în care arată raportul. Într-adevăr, o astfel de persoană trebuie să fie consultată la începutul procesului pentru a se asigura că este implicată și dedicată proiectului.

CAPITOLUL 4 - MONITORIZAREA MASS-MEDIEI

Raportarea infracțiunilor motivate de ură poate fi un instrument important de sensibilizare la discriminare și la nevoia de a o combate, atât în rândul comunităților minoritare cât și al publicului

larg. Mass-media – televiziune, radio, presa scrisă sau Internetul – pot avea roluri foarte diferite în acest proces.

4.1 Media și infracțiunile motivate de ură – un rol ambivalent

Ca furnizori de știri, mijloacele media sunt uneori folosite ca o sursă de informații legate de infracțiunile motivate de ură. Mass-media poate fi și o sursă valoroasă pentru contextul în care au loc infracțiunile motivate de ură și tendințele opiniei publice. Totuși, mass-media poate căuta să producă senzație printr-o super-raportare, sau să nu divulge informații, influențând astfel contextul prin propria alegere și interpretare a faptelor și surselor – inclusiv rapoartele organizațiilor societății civile. Mass-media poate avea patru roluri diferite:

- Sursă de informații
- Mijloc sau vehicul
- Infractor
- Punct de referință

Pentru a prezenta infracțiunile motivate de ură guvernului, poliției, justiției și mass-mediei într-un mod credibil, este important să se facă o distincție clară între aceste roluri. Dar, oricare ar fi rolul lor, rapoartele media trebuie acceptate cu precauție. Mass-media sunt rareori surse primare. De multe ori, raportările sale sunt la fel de nesigure ca și sursele lor, iar alegerea faptelor și surselor contribuie la credibilitatea lor sau lipsa de credibilitate.

Prin extensie, utilizarea și prelucrarea datelor media poate influența credibilitatea unui raport despre o infracțiune motivată de ură elaborat de o organizație a societății civile. O provocare deosebită poate apărea atunci când avem de-a face cu plângeri legate de discursuri motivate de ură pe Internet și cu incidente raportate de media datorită unei raportări la mâna a treia sau anonimității surselor. Existența mai multor surse independente este un bun indicator de credibilitate, dar câteodată existența mai multor variante ale aceluiași text poate fi atribuită agențiilor de presă cum ar fi AP sau Reuters – care nu sunt infailibile. Verificarea informațiilor, fie ele oferite de victime, martori sau media, este întotdeauna o regulă bună pentru elaborarea unor rapoarte exacte.

Următoarele îndrumări pot ajuta organizațiile societății civile care se ocupă de modul în care discursurile motivate de ură sunt transmise prin mass-media.

4.2 Îndrumări pentru monitorizarea mass-media ca autori de discursuri motivate de ură

Atunci când se raportează incidente ce implică discursuri motivate de ură, este important să se cunoască legislația națională cu privire la discursul motivat de ură și să se promoveze o mai bună cunoaștere și înțelegere a acestei legislații în rândul publicului. Există o distincție importantă între libertatea de expresie și discursul motivat de ură (infracțiune), iar legislația poate varia foarte mult de la țară la țară.

Majoritatea organizațiilor societății civile care monitorizează discursurile motivate de ură de pe Internet consideră că nu este bine să se caute incidentele în sine, decât în cadrul unor cercetări specifice. În general, organizațiile societății civile se ocupă exclusiv de plângeri și încearcă înlăturarea discursurilor motivate de ură de pe Internet, fie direct, fie – dacă nu au suficiente resurse umane – cerându-le reclamanților și publicului general să facă acest lucru.

O înregistrare exactă și de încredere a discursurilor motivate de ură și o raportare eficientă pot fi realizate prin:

- Definirea explicită a ceea ce constituie o infracțiune motivată de ură, inclusiv discursul motivat de ură;
  - ◆ Exemple cu ceea ce este și ceea ce nu este discurs motivat de ură;
  - ◆ Utilizarea repetată și consecventă a simbolurilor pentru a identifica rapid tipuri specifice de prejudecăți în rapoarte;
- Proceduri explicite de abordare a surselor și verificarea minuțioasă a rapoartelor media, de exemplu, folosind formulare de raportare a incidentelor cu spații pentru sursa 1 și sursa 2.
- Dacă se folosesc rapoarte media: numirea surselor (ziare, reportaje TV, investigații conduse de angajați, de exemplu, obținerea confirmării din partea poliției), cercetarea posibilelor legături ale sursei cu organizații politice/religioase etc. și includerea acestora;
- Încercarea de a găsi sursele originale: mai degrabă decât să se bazeze pe rapoarte media, verificarea (rezumarea) sondajelor originale/agențiilor de cercetare, numirea acestora, furnizarea de informații sincere și care pot fi înțelese cu privire la numărul de respondenți, metodologie și posibile limitări; numirea experților, tribunalelor sau sentințelor;
- Exemple empatice ale impactului discursului motivat de ură asupra vieților victimelor (anonime)⁸, citate directe/capturi de ecran (screenshots) în locul descrierilor discursurilor motivate de ură;
- Includerea sentințelor judecătorești cu privire la discursurile motivate de ură; în locul poveștilor din anul precedent, e mai bine să se arate că discursurile motivate de ură de pe Internet pot fi pedepsite.

8 <http://www.guardian.co.uk/society/2012/feb/19/dominic-crouch-homophobic-bullying-suicide>

4.3 Rolul organizațiilor societății civile în combaterea urii cibernetice

Internetul poate fi un vehicul pentru facilitarea raportării infracțiunilor motivate de ură către organizațiile societății civile, dar este și metoda globală utilizată pentru diseminarea urii. Acest conținut se manifestă pe diferite forumuri, inclusiv site-uri, media, rețele sociale, bloguri și e-mail-uri dedicate propagării urii. Când organizațiile societății civile descoperă ura exprimată on-line sau primesc rapoarte referitoare la conținut motivat de ură on-line, există mai multe strategii care pot fi utilizate pentru a răspunde. Acestea variază în funcție de contextul și natura conținutului. Rapoartele referitoare la ura cibernetică necesită investigații și urmărirea ulterioară a site-ului sau a furnizorului de servicii de internet.

Când sunt raportate incidente motivate de ură pe internet trebuie să se facă toate eforturile posibile pentru a păstra e-mail-ul, mesajul, filmul, blogul sau postarea pe forum. Aceste imagini vor spori credibilitatea rapoartelor către companiile de internet, poliție sau organele de reglementare. Rapoartele cu privire la discursurile motivate de ură pe internet trebuie tratate cu același nivel de prioritate ca oricare alte incidente motivate de ură aduse în atenția organizațiilor societății civile.

Ura cibernetică: Ce este?

Ura cibernetică este utilizarea tehnologiilor electronice de comunicare pentru a răspândi informații sau mesaje rasiste, bigote, extremiste sau teroriste. Aceste tehnologii electronice de comunicare includ Internetul (website-uri, site-uri de rețele de socializare, conținut generat de utilizator „Web 2.0”, site-uri de întâlniri, bloguri, jocuri on-line, messenger și e-mail) precum și alte tehnologii ale informației bazate pe telefoane celulare (cum ar fi mesaje telefonice și telefoane mobile).

Definiția „discursului motivat de ură” diferă în funcție de jurisdicție. Organizațiile societății civile se gândesc să adopte o definiție pentru a se asigura că raportarea este consecventă și în conformitate cu legile locale. Dată fiind natura globală a urii cibernetice, raportarea trebuie să stabilească dacă incidentul este local sau străin.

Consultanță juridică

Demersurile legale relaționate cu discursul cibernetic motivat de ură variază de la o țară la alta. Este fundamental ca organizațiile societății civile să se familiarizeze cu legile locale în ceea ce privește infracțiunile motivate de ură, discursul motivat de ură, incitare, urmărire și hărțuire. Toate incidentele de ură cibernetică trebuie să facă parte din raportarea continuă a infracțiunilor motivate de ură, chiar dacă răspunsurile din partea autorităților locale vor varia în funcție de jurisdicție. Raportarea conștientizează și poate reduce cu succes conținuturile motivate de ură de pe anumite site-uri.

Pentru o prezentare detaliată a diferitelor legi naționale împotriva urii cibernetice, și pentru mai multe informații despre ura cibernetică la nivel internațional, puteți vizita site-ul Rețelei Internaționale împotriva Uriei Cibernetice (INACH) www.inach.net. De asemenea, INACH poate funcționa și ca o resursă importantă pentru organizațiile societății civile care doresc să lupte împotriva diferitelor cazuri de ură de pe Internet.

Site-uri web dedicate propagării urii

Multe rapoarte cu privire la ura cibernetică se referă la plângeri legate de site-uri dedicate propagării urii. Deoarece aceste site-uri sunt sursa conținutului motivat de ură, plângerile adresate direct proprietarului site-ului sau persoanei care a postat conținut ofensator generat de utilizator nu sunt de prea mare ajutor. Site-urile web dedicate propagării urii care aparțin persoanelor antisemite, rasiste, neonaziștilor, celor care neagă Holocaustul sau altor extremiști nu sunt preocupate de faptul că retorica lor îi rănește pe alții, iar plângerile către aceste persoane vor fi neproductive.

În anumite cazuri, plângerile le pot da satisfacție proprietarilor de site-uri web dedicate propagării urii. În cel mai rău caz reclamantul poate deveni ținta unor abuzuri.

Majoritatea site-urilor web sunt „găzduite” de un furnizor de servicii de internet (ISP), o companie care oferă acces la Internet pentru site-uri web. De aceea, o soluție în lupta împotriva conținutului motivat de ură ar fi raportarea site-ului către acel ISP. În multe cazuri, ISP-urile au propriile reguli referitoare la tipurile de site-uri și conținuturi pe care sunt dispuse să le găzduiască, iar dacă site-ul web ofensator încalcă aceste reguli, ISP-ul poate alege să îl înlăture. Contactarea directă a ISP-ului este mai eficientă.

Etapele procedurii de răspuns

Găsiți ISP-ul site-ului web introducând numele site-ului într-un serviciu de genul www.Domaintools.com, de exemplu, care va lista ISP-ul ca „Locația IP”. Verificați ce condiții le impune ISP-ul site-urilor pe care le găzduiește. Căutați secțiunea Termeni și condiții, Îndrumări ale comunității sau Politica de utilizare, dacă există așa ceva pe site-ul web ale ISP-ului. De multe ori este util să verificați zonele de pe site-ul web al ISP-ului marcate „politici, termeni legali cu privire la utilizare sau informații despre utilizator” de pe bara de navigare.

De exemplu, un ISP major specifică în Termenii și condițiile sale că nu le permite utilizatorilor să „disemineze sau să transmită orice tip de materiale care, pentru o persoană rezonabilă, pot părea abuzive, obscene, pornografice, defăimătoare, hărțuitoare, injurioase, vulgare, amenințătoare sau malițioase”. De exemplu, poate credeți că site-ul care vă interesează postează informații „injurioase”. Desigur ISP-ul poate să nu fie de acord cu definițiile, analiza sau concluziile dumneavoastră. Adresați-vă plângerea direct celui ISP sau companiei de găzduire.

Când vă adresați plângerea unui ISP sau unei companii de găzduire online, trebuie să specificați materialul ofensator relevant. Furnizați numele site-ului, URL-ul (adresa web) și o imagine a ecranului. Dacă e posibil, indicați secțiunea specifică din Termeni și condiții, Îndrumări ale comunității sau Politica de utilizare pe care site-ul web o încalcă. Includeți URL-ul unde se găsesc Termenii și condițiile sau Politica de utilizare pe care le citați.

Oferiți toate informațiile relevante pentru ca ISP-ului sau companiei de găzduire să-i fie cât mai ușor să înțeleagă și să răspundă la plângerea dumneavoastră. Claritatea este esențială în comunicarea cu companiile de internet. Companiile de internet se ocupă de mii de plângeri în fiecare zi, așa că utilizatorii trebuie să explice exact ce anume i-a supărat, incluzând o explicație precisă a locului unde poate fi localizat conținutul ofensator și de ce acesta este ofensator, chiar dacă acest lucru pare evident.

Nu presupuneți că, dacă dumneavoastră știți că un anumit cuvânt sau idee sau simbol vă deranjează sau vă jignește foarte tare pe dumneavoastră sau comunitatea din care faceți parte, persoana care revizuieste acest conținut știe acest lucru. Explicați cu grijă, analitic și incluzând referințe dacă este posibil.

În final, deși nu este o situație ideală, este reală: plecați de la premisa că persoana care vă revizuieste informațiile are la dispoziție doar o perioadă foarte scurtă de timp – chiar secunde – pentru a vă lua în considerare cererea. Precizia și economia cuvintelor vă pot ajuta foarte mult în încercarea de a transmite ceea ce doriți.

Plângerile trebuie să aibă un ton calm, politicos și să fie la subiect. Folosiți formatul sau formularul specificat de ISP, dacă există unul. Fiți foarte clari și spuneți-le exact ce vreți să faceți pentru a remedia situația. Cereți în mod specific un răspuns.

Plângerile făcute către o companie de găzduire online nu garantează rezultate. Legal, aplicarea Termenilor și condițiilor, Îndrumărilor comunității sau Politicii de utilizare poate fi lăsată la discreția ISP-ului și, în general, e o chestiune între proprietarul site-ului web și ISP. Mai mult, acest lucru nu garantează că site-ul web sau materialul ofensator nu va găsi un alt ISP și va apărea în altă parte pe Internet.

Site-uri web cu înregistrare anonimă

Multe site-uri cu materiale motivate de ură sunt înregistrate anonim și, de aceea, este mai greu de localizat unde sunt găzduite. Ele sunt proiectate pentru a proteja intimitatea proprietarilor site-urilor nepermițându-le celorlalți să afle cine deține (cine a înregistrat) site-ul.

Un serviciu de înregistrare – numit serviciu de înregistrare proxy – înregistrează numele domeniului în numele utilizatorului și acționează ca o casuță poștală: e-mail-urile și alte mesaje sunt trimise serviciului de înregistrare proxy, care apoi trimite aceste mesaje proprietarului real. Proprietarii site-urilor folosesc serviciile de înregistrare anonimă pentru a-și ascunde identitatea, pentru a evita să-și asume răspunderea pentru conținuturile motivate de ură, instigatoare, eronate sau distorsionate.

În aceste cazuri, trebuie contactată compania care oferă înregistrare anonimă. Pentru a face acest lucru, identificați serviciul de înregistrare privată, serviciul de înregistrare proxy sau serviciul de înregistrare anonimă. Mergeți la www.whois.com sau www.betterwhois.com pentru a afla cine a înregistrat site-ul web. Odată ce aflați acest lucru, mergeți pe site-ul web al serviciului de înregistrare anonimă și verificați dacă Termenii și condițiile sale au fost încălcate. În orice caz, serviciul de înregistrare anonimă trebuie anunțat, folosind exemple clare, concise și simple, care arată în ce fel site-ul abuzează de serviciul de înregistrare anonimă pe care îl folosește.

Comentarii postate pe site-urile media

Comentariile ofensatoare și pline de ură pe site-urile ziarelor și pe site-urile media principale sunt destul de frecvente. Raportați aceste conținuturi la ziar sau compania media. Nu contactați direct persoana care a postat comentariul.

Majoritatea ziarelor au Termeni și condiții sau Politici de utilizare a site-urilor lor, precum și un loc unde pot fi contactați editorii și designerul web. Trimiteți-le un e-mail copiind postările ofensatoare și stabilind motivele specifice pentru care Termenii și condițiile au fost încălcate. Cereți în mod clar un răspuns din partea ziarului.

Amenințări, incitare la violență iminentă și hărțuire on-line

Internetul este un mediu ideal pentru a lua în vizor diferite persoane. E-mail-urile sau postările care transmit o intenție de a comite acte de violență motivate de rasism ar putea implica legi penale locale și anunțarea poliției locale. Siguranța personală trebuie să reprezinte o prioritate.

Rețele de socializare

Se știe că pe site-urile rețelelor de socializare apar tot felul de abuzuri, intimidări și discursuri motivate de ură. Când se investighează astfel de plângeri, este esențial să se citească Termenii și condițiile, Comportamentul acceptat, Îndrumările comunității și/sau Politica de utilizare. Majoritatea site-urilor dispun de un proces de raportare a abuzurilor și de răspuns la plângeri.

Discursul motivat de ură de pe site-urile rețelelor de socializare trebuie raportat către site-ul gazdă imediat. Plângerile sunt mai eficiente când sunt trimise de către membrii site-ului. Totuși, organizațiile societății civile ar trebui să monitorizeze procesul și să contacteze site-ul web dacă răspunsul este neadecvat. În general, rețelele de socializare răspund prompt la astfel de plângeri.

Filme motivate de ură on-line

Site-urile de postări video publice (video-sharing websites), cum ar fi YouTube sau Google video, sunt servicii care permit utilizatorilor să posteze filmulețe care pot fi vizionate de oricine pe Internet. În unele cazuri, aceste filmulețe sunt găzduite de un site de postări video publice. În alte cazuri, aceste site-uri de postări video publice fac doar legătura cu anumite conținuturi externe găzduite pe alte site-uri sau computere. Majoritatea site-urilor de postări video publice au Termeni și condiții pentru utilizarea site-ului, precum și un loc unde se pot contacta proprietarii site-ului. Puteți trimite un e-mail companiei (sau să completați formularul lor de „raportare a abuzului”) cu URL-ul (adresa) unde se află filmul ofensator și specificați motivele pentru care credeți că acesta încalcă Termenii și condițiile.

Fiți specifici și includeți, dacă puteți, momentul exact din film unde apare abuzul. Atunci când anumite materiale sunt interzise, aceste site-uri răspund plângerilor. Anumite site-uri nu vor scoate filmul imediat, ci mai degrabă vor posta o atenționare pe filmele care au făcut subiectul plângerilor. Filmul poate fi scos de tot dacă plângerile continuă. Totuși, câteodată, site-urile de postări video publice întârzie să răspundă la plângeri datorită volumului de filme pe care îl procesează. Filmele care sunt subiectul plângerilor necesită de obicei o revizuire manuală, care necesită timp.

Adrese web utile

www.inach.net
www.domaintools.com
www.whois.com
www.betterwhois.com

RAPORTAREA INFRAȚIUNILOR MOTIVATE DE URĂ: EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Următoarea listă de „bune practici” oferă exemple de diferite moduri de raportare a incidentelor și infraționilor motivate de ură, inclusiv diferite moduri de a „clasifica” incidentele. Exemplele alese includ „formulare de raportare” care pot fi folosite doar de anumite tipuri de incidente/infraționii motivate de ură (violență motivată de fobia față de LGBTI, incidente antisemitice etc.) pentru a înregistra anumite specificități. Totuși, ele pot servi ca exemple de înregistrare a unui incident/infrațione motivată de ură, oricare ar fi motivul acestuia/acesteia.

● OSCE/ODIHR

Biroul pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (ODIHR) a fost însărcinat de statele membre OSCE să servească drept punct de colectare a informațiilor și statisticilor referitoare la infraționile motivate de ură și să facă aceste informații accesibile publicului prin Sistemul său de Informare cu privire la Toleranță și Non-discriminare și prin raportul său anual referitor la infraționile motivate de ură. ODIHR a desfășurat o serie de activități în acest domeniu, cum ar fi sesiuni de formare pentru poliție, construirea capacităților organizațiilor societății civile, inclusiv un ghid intitulat Infraționile motivate de ură – prevenire și răspunsuri: un ghid de resurse pentru organizațiile societății civile din regiunea OSCE.

ODIHR a creat și un formular de raportare pentru ca organizațiile societății civile să înregistreze și să raporteze incidentele și infraționile motivate de ură: http://tandis.odihr.pl/content/documents/hcr2011_CSO_format.pdf

Acesta poate fi folosit pentru activități de advocacy locale și regionale precum și pentru transmiterea informațiilor care urmează să fie incluse în raportul anual ODIHR cu privire la infraționile motivate de ură. Pentru mai multe informații despre activitățile și resursele ODIHR, puteți apela la Sistemul de informare cu privire la toleranță și non-discriminare (TANDIS).

● Organizația pentru Securitate Comunitară⁹

The Community Security Trust (CST) înregistrează incidentele antisemite din Marea Britanie din 1984, ca parte din preocuparea sa de a oferi evreilor britanici consiliere și asistență în ceea ce privește siguranța. În 2010 CST a publicat Ghidul pentru lupta împotriva infraționilor motivate de ură. Ghidul conține sfaturi utile referitoare la raportarea infraționilor motivate de ură, colaborarea cu poliția și sprijinirea victimelor. De asemenea, ghidul conține o tipologie a infraționilor și incidentelor motivate de ură și formulare de raportare care pot fi folosite pentru a înregistra detaliile infraționilor și incidentelor motivate de ură, infractorii suspecți și orice mediu de comunicare ar fi putut folosi.

Raportul anual al CST cu privire la incidentele antisemitice oferă un rezumat executiv ilustrat, explicații cu privire la felul în care datele au fost adunate și utilizate, descrieri complete ale unor incidente serioase, observații despre victime și infractori, observații despre discursul și motivele care promovează incidentele antisemite, observații despre diferențele dintre incidentele care se întâmplă în locuri diferite, diagrame și grafice. Acesta este disponibil la: www.thecst.org.uk/docs/Incidents%20Report%202011.pdf

Un alt raport despre comunitatea evreiască pe care îl recomandăm este cel elaborat de Service de Protection de la Communauté Juive (SPCJ) în Franța. Este disponibil la: www.spcj.org

- **Manualul ILGA Europe cu privire la monitorizarea și raportarea incidentelor homofobe și transfobe**

Scopul acestui manual publicat în 2008 este de a contribui la creșterea și îmbunătățirea raportării incidentelor homofobe și transfobe oferind instrumente și o metodologie pentru documentarea și raportarea violențelor motivate de ura față de persoanele LGBT în mod sistematic și factual.

Manualul oferă un model de chestionar detaliat pentru a ajuta la descrierea incidentului într-un mod cât mai factual, obiectiv, clar, consecvent și exact posibil. Este un model care poate fi folosit în diferite moduri (chestionar online, interviuri). Persoanele și organizațiile sunt invitate să reflecteze cu atenție asupra propriilor obiective și asupra nevoilor specifice din țara lor, și să adapteze modelul în funcție de aceste specificități. De asemenea, manualul oferă un cadru orientativ pentru interviurile semi-structurate cu victimele incidentelor în cadrul cărora sunt violate drepturile omului:

http://www.ilga-europe.org/europe/publications/non_periodical/handbook_on_monitoring_and_reporting_homophobic_and_transphobic_incidents

- **„Schema de raportare asistată” – GALOP, Londra, Marea Britanie**

Organizația Galop pentru LGBT, cu sediul în Londra, a dezvoltat o schemă de „raportare asistată” împreună cu Poliția metropolitană (Metropolitan Police Service) pentru a crește nivelul de raportare a infracțiunilor motivate de ură față de LGBTI. Utilizatorii care nu doresc să raporteze direct la poliție pot raporta prin intermediul site-ului organizației Galop, folosind un formular de raportare online (vezi: <http://www.galop.org.uk/online-report-form/> și <http://www.galop.org.uk/wp-content/uploads/2009/05/reportform.pdf>) sau Shoutline, un serviciu de asistență telefonică și asistență socială individualizată, care oferă sfaturi, sprijin și asistență individualizată continuă victimelor infracțiunilor homofobe și transfobe, abuzurilor sexuale și domestice și celor care au probleme cu poliția.

Formularul de raportare online cuprinde întrebări cu privire la timpul și locul incidentului, tipul de ofensă, pierderea sau deteriorarea proprietății, precum și informații despre victimă și infractor. Prin schema de raportare asistată, utilizatorii pot alege dacă:

- doresc să fie contactați de asistentul social Galop, dar nu doresc ca datele lor de contact să fie transmise altor agenții (inclusiv poliția);
- vor ca poliția să investigheze și vor ca datele lor de contact să fie transmise poliției;
- doresc să rămână anonimi și nu doresc să fie contactați de poliție sau Galop.

În funcție de alegerea utilizatorilor, Galop va transmite detaliile direct către poliție, va transmite rapoarte anonime, sau va acționa ca intermediar pentru ca poliția să poată interveni prin intermediul Galop fără a primi detaliile despre victimă. De asemenea, Galop specifică faptul că informațiile oferite de utilizatori vor fi înregistrate de Galop în mod anonim pentru a realiza statistici care, dacă este relevant, vor fi împărtășite cu alte agenții pentru a contribui la prevenirea altor incidente în viitor. De asemenea, site-ul Poliției metropolitane face referire la această „schemă de raportare asistată”: (http://www.met.police.uk/communities_together/docs/reporting_crime.pdf)

CAPITOLUL 5 – SPRIJINUL ACORDAT VICTIMELOR

Deoarece infracțiunile motivate de ură presupun atacul premeditat asupra victimei din cauza identității sale reale sau presupuse (vârstă, rasă, credință, sex, orientare sexuală, identitate sexuală sau dizabilitate – infracțiune motivată de ură), implicațiile sale pentru victimă sunt mai severe decât în cazul altor tipuri de infracțiuni, cum ar fi cele întâmplătoare etc. Și asta pentru că, în mod particular, victimele infracțiunilor motivate de ură au mai puține șanse de a preveni un atac fără a trebui mai întâi să-și schimbe identitatea.

Infracțiunile motivate de ură se pot întâmpla oriunde – acasă, pe stradă, în mijloacele de transport în comun, la locul de muncă, la școală etc. Incidentele pot lua diferite forme – agresiune fizică, distrugerea proprietății, intimidare, hărțuire, abuz verbal sau insulte, graffiti ofensator sau scrisori (mesaje motivate de ură).

Acest capitol are scopul de a asista organizațiile societății civile în stabilirea standardelor de bază pentru procesul de sprijinire a victimelor infracțiunilor motivate de ură și procesul de găsire a unor modalități de cooperare cu părțile cheie relevante.

În majoritatea țărilor există mai multe modele diferite de organisme de sprijinire a victimelor. Fie oficiale (bazate pe legislație, susținute și finanțate

de stat), fie non-guvernamentale, fie voluntare. Toate trebuie să colaboreze și să se susțină una pe alta pentru a crea cea mai bună sinergie în ceea ce privește serviciile oferite, astfel încât victimele să se simtă în siguranță. Deși statul are propriile obligații, rolul organizațiilor societății civile ar trebui să fie acela de a acorda sprijin victimelor infracțiunilor motivate de ură. Organizațiile societății civile pot oferi asistență imediat după incident sub forma sfaturilor practice și consilierii psihologice. Mai mult, unele organizații ale societății civile pot oferi o gamă largă de sprijin; până la servicii juridice profesionale pro bono și/sau programe specializate de formare pentru funcționari (de ex. polițiști).

Deși există acorduri în ceea ce privește drepturile fundamentale ale omului, starea actuală a măsurilor legislative și practice relaționate cu sprijinirea victimelor infracțiunilor motivate de ură diferă în statele membre UE. Setul propus de îndrumări are scopul de a facilita implementarea unui set comun de principii și bune practici pentru sprijinirea victimelor. Totuși, aceste îndrumări nu sunt în nici un caz un manual care să acopere complet tema sprijinului acordat victimelor. Sprijinirea victimelor este o sarcină imensă, cu multe implicații în ceea ce privește disponibilitatea organizațiilor societății civile, a personalului și voluntarilor săi, de a-și asuma responsabilități atât de serioase.

5.1 Drepturile victimelor și standarde de bază

În cadrul procesului de raportare și investigare a infracțiunii motivate de ură, victima are nevoie de cât mai mult sprijin posibil. De-a lungul întregului proces, este important să se acorde atenție drepturilor victimelor. Drepturile care sunt relevante în mod deosebit pentru victimele infracțiunilor motivate de ură sunt:

- Dreptul de a fi tratate cu politețe, compasiune și respect;
- Informare cu privire la servicii și soluții;
- Accesul la servicii;
- Informare cu privire la procesul în instanță;
- Protejarea victimei pentru a evita orice contact cu infractorul;
- Anonimitatea victimei;
- Conștientizare cu privire la impactul asupra victimei;
- Informare cu privire la compensația victimei.

Totuși, lucrul cel mai important în acest tip de muncă îl reprezintă cerințele de bază legate de protejarea anonimității și a datelor.

Documentare corespunzătoare

O documentare bine făcută economisește timp, crește eficiența și oferă transparență organizațiilor societății civile. De aceea, organizațiile societății civile ar trebui să dezvolte protocoale pentru gestionarea documentelor și a informațiilor (în linie cu legislația națională și standardele de conformitate voluntară). Dacă nu există standarde sau legislație în ceea ce privește documentarea obligatorie, organizația trebuie să aibă un formular standard cu date relevante despre victime și incidente.

Totuși, lucrul cel mai important în acest tip de muncă îl reprezintă cerințele de bază legate de protejarea anonimității și a datelor (vezi punctul B de mai jos).

De asemenea, victimele trebuie să fie bine informate cu privire la gestionarea riscurilor și care sunt toate părțile implicate în proces (victimă, comunitate, organizația societății civile care primește plângerea și altele).

Politica de confidențialitate

Protejarea datelor este definită în majoritatea legislațiilor naționale. Totuși, acest lucru nu rezolvă problema confidențialității în ceea ce privește relația dintre victimă și cel ce oferă ajutor în cadrul organizației societății civile. Pentru a spori încrederea informală, organizațiile societății civile ar putea dori să încheie un acord mai formal între cele două părți, care să fie semnat la începutul interviului sau al altui gen de contact similar. Ca practică generală, pentru a consolida cultura organizațională a confidențialității, este recomandat să se includă o clauză în acordurile încheiate cu voluntari la începutul colaborării acestora cu organizația societății civile.

Codul de etică

Organizațiile societății civile pot elabora un cod de etică, care să conțină clauze esențiale referitoare la drepturile omului în ceea ce privește incluziunea socială, tratament drept și non-discriminare, prevenirea conflictelor și proceduri concrete de raportare a abuzurilor. Codul nu trebuie considerat doar o simplă formalitate, ci trebuie promovat în rândul angajaților și abordat în cadrul programelor de dezvoltare a angajaților. Codul de etică și standardele morale trebuie transpuse în munca de zi cu zi a organizației societății civile. Totuși, pentru a reuși acest lucru, standardele trebuie să fie sensibile la cultura și obiceiurile locale (de ex. în cazul instituțiilor multinaționale, obiceiurile dintr-o țară nu trebuie subapreciate în altă țară).

Claritatea așteptărilor

Sugerăm ca ariile cheie ale sprijinului acordat să fie clar definite, dar accentul general trebuie pus pe deschiderea totală a organizației societății civile de a aborda fiecare caz individual în parte. Prezentarea unor liste foarte normative de tipuri de suport poate fi descurajantă și oficioasă și, ca atare, neatractivă pentru victimele care apelează la organizația societății civile pentru sprijin.

În același timp, organizația societății civile trebuie să gestioneze în mod foarte clar așteptările victimelor/clientilor și să exprime foarte simplu posibilitățile, șansele, posibilele obstacole care trebuie evitate pe cât posibil, dezamăgirile din etapele ulterioare ale procesului de investigație.

Diviziunea muncii: roluri și responsabilități stabilite de comun acord între organizația societății civile și poliție

Orice relație între o organizație a societății civile și poliție trebuie să se bazeze pe consimțământul reciproc prin care se recunosc responsabilitățile individuale și puterile reale (ce anume poate realiza fiecare în cel mai eficient mod – contact cu victima în ceea ce privește trauma prin care a trecut, adunarea informațiilor în procesul de investigare a infracțiunii, acțiuni de prevenire etc.). Pentru a realiza o sinergie optimă, este recomandat ca poliția și organizația societății civile să semneze un acord, dacă acest lucru este posibil.

Relația dintre organizația societății civile și poliție este influențată foarte mult de cultura politică din fiecare țară. În unele țări, relația este extrem de sensibilă în sensul câștigării încrederii. Astfel, legăturile informale sunt mult mai importante decât cele formale.

Formare și dezvoltare profesională

Pentru a asigura un sprijin eficient și a preveni orice vătămare ulterioară a victimelor, lucrătorii de prim ajutor necesită o dezvoltare profesională constantă care presupune în mod particular formarea în ceea ce privește practicile de contact inițial, tehnici de interviu și tipuri relevante de consiliere primară în prima etapă și trimiterea victimei la specialiști. O perioadă de formare de șase luni este o practică obișnuită în cadrul organizațiilor societății civile care oferă sprijin victimelor.

Feedback și revizuire

Revizuirea regulată a cazurilor trebuie să aibă loc dincolo de orice colectare de date (care ar trebui să combine datele cantitative și cele calitative). Organizațiile societății civile mari pot organiza ședințe regulate cu personalul, de ex. lunar, în cadrul cărora se face o revizuire a cazurilor cheie. Acest lucru poate fi relaționat cu programele de dezvoltare profesională și/sau monitorizarea între egali (de multe ori mai eficientă decât o revizuire formală de către management sau audit).

Proceduri clare de operare

Organizația societății civile ar trebui să elaboreze îndrumările de bază cu privire la procedurile de operare, în mod ideal un manual pas-cu-pas care să conțină numere de contact, o listă de verificare și un sistem de îndosariere pentru a accelera procesul și a se asigura că cel puțin procedurile de bază sunt îndeplinite și înregistrate pentru referințe și revizuirii ulterioare.

Solidaritatea cu alte grupuri victime

Acest lucru se referă la contextualizarea infracțiunilor motivate de ură, care joacă un rol major în procesul de prevenire, precum și în recuperarea post-traumatică a victimei și comunității. Solidaritatea morală cu alte grupuri victime ajută și la dezvoltarea unei mai bune înțelegeri a tipurilor de vătămare psihologică care pot afecta un spectru larg de victime. Victimele trebuie ajutate să se împace cu propria identitate și să găsească cea mai bună exprimare a potențialului care derivă din identitatea lor pentru societate.

5.2 Servicii oferite victimelor infracțiunilor motivate de ură

Procedurile trebuie să se bazeze pe și să reflecte nevoile victimei. Tipul și cantitatea resurselor disponibile depind în primul rând de tipul de organizație a societății civile implicată.

Organizațiile de asistență juridică (de ex. centre pentru drepturile cetățenilor, organizații de advocacy) își canalizează resursele pentru a oferi servicii juridice. Astfel, își alocă resursele principale – timpul, expertiza, resursele financiare etc. – diferitelor tipuri de asistență juridică.

Organizațiile societății civile pentru drepturile omului tind să se specializeze în diferite probleme legate de drepturile omului sau să combine această expertiză cu furnizarea de ajutor social. Cel din urmă poate fi mai potrivit pentru o primă intervenție. De cele mai multe ori, aceste tipuri de organizații au resursele necesare pentru sprijinirea victimelor de-a lungul proceselor pe termen scurt și lung.

Organizațiile societății civile furnizoare de servicii sociale deseori dispun de o gamă variată de instrumente foarte profesionale, dar le poate lipsi capacitatea de a oferi suport juridic adecvat. Așadar, în toate cazurile, o sinergie între toate părțile implicate este sursa optimă pentru crearea unei rețele complete de sprijin.

5.2.1 Sfaturi de bază (ajutor practic)

Deseori, organizațiile societății civile reprezintă primul refugiu la care apelează victimele. De aceea, trebuie să fie pregătite să ofere consiliere calificată sau cel puțin să trimită victimele mai departe pentru a li se satisface următoarele nevoi:

- Asistență medicală;
- Sprijin psihologic;
- Servicii juridice;
- Mediere cu autoritățile;
- Compensații financiare;
- Grupuri de sprijin;
- Servicii sociale (de ex. pentru îngrijirea copiilor);
- Sprijin pentru relocare (de ex. adăposturi);
- Sprijinul media.

Servicii juridice

Dată fiind complexitatea acestor probleme, organizațiile societății civile pot alege să ofere doar informații juridice elementare sau ajutor legal mai complex. Dacă cel din urmă depășește raza de acțiune a organizației societății civile implicate, aceasta ar trebui să îndrume victima spre un consilier juridic extern, în mod ideal pe baza unui parteneriat de durată, deoarece acest lucru sporește încrederea victimei în fiecare organizație implicată.

- Majoritatea organizațiilor societății civile oferă sfaturi juridice. De obicei, acesta este un ajutor pe termen scurt, oferit în primele etape ale cazului.
- Unele organizații ale societății civile sunt specializate în reprezentare juridică în litigii, în judecătoria, tribunale și alte organisme relevante. Deseori, acest lucru presupune o muncă foarte specializată și o relație pe termen lung cu clientul. De asemenea, poate implica costuri considerabile, care de multe ori depășesc posibilitățile victimei. De aceea, acest tip de asistență juridică este deseori oferită pro bono de firmele de avocatură.

Asistență (de ex. când raportează incidentul, în timpul anchetei, la spital)

Organizațiile societății civile pot fi foarte eficiente în sprijinirea victimei în ceea ce privește raportarea incidentului, fiind primul punct de contact și punând la dispoziția victimei o persoană care să-i ofere asistență (fie un membru al personalului, fie un voluntar format în acest scop) pentru a însoți victima în demersurile cu autoritățile. Chiar dacă nu vorbește direct cu ea, prezența aceleiași persoane – însoțitorul – în toate demersurile, chiar dacă așteaptă afară, poate fi vitală pentru sporirea încrederii în sine și alinarea suferinței psihologice a victimei.

Mediere cu autoritățile (școală, locuință etc.)

Organizațiile societății civile sunt, în mod tradițional, calificate și eficiente în rolul de mediatori cu autoritățile. Dezvoltarea unei rețele de contacte relevante – cu școli, autorități care se ocupă de locuințe, poliție și organisme publice – oferă organizațiilor societății civile un instrument vital care le permite să se ocupe în mod eficient de cazul respectiv. Relațiile stabilite pe termen lung între aceste părți interesate sunt și ele un instrument important în procesul de prevenire a infracțiunilor și de întărire a puterii victimelor (victim empowerment).

Sprijin psihologic (pentru victimă și rude, dacă e nevoie)

Unele organizații ale societății civile sunt calificate profesional pentru a oferi sprijin și consiliere psihologică. Ele trebuie să aibă lucrători de prim contact bine formați (personal și voluntari). Deși atenția acordată victimei este obligatorie încă din primul moment și pe tot parcursul cazului, rudele victimelor sunt de multe ori ignorate. Și totuși, acestea pot avea un rol important în reducerea efectului infracțiunii și contribuie la recuperarea totală a victimei, precum și la prevenirea unor infracțiuni ulterioare. De aceea, organizațiile societății civile trebuie să abordeze și rudele victimelor, fie prin intermediul unor focus grupuri specializate, fie prin intermediul unor cluburi informale (un instrument foarte eficient în această etapă a recuperării pe termen lung, și chiar în procesul de reconciliere).

Compensații financiare

Unele organizații ale societății civile, cum ar fi birourile de consiliere pentru cetățeni, oferă informații elementare cu privire la compensațiile financiare. Totuși, cel mai bine ar fi ca această problemă să fie abordată de firmele de avocatură specializate și de autorități (în special prin sentințe judecătorești). Organizațiile societății civile pot fi un bun sprijin în cazurile în care este nevoie de ajutor financiar adițional pentru a contribui la restabilirea stării de dinaintea comiterii infracțiunii (de exemplu, când proprietatea a fost distrusă complet, când victima a suferit vătămare fizică gravă și necesită ajutor pentru a se mișca sau când rudele victimei infracțiunii rămân fără sprijinul financiar oferit inițial de victimă, care a rămas temporar sau permanent fără slujbă sau a suferit răni letale).

5.2.2 Identificarea victimelor și promovarea organizațiilor societății civile

Fiecare organizație a societății civile, inclusiv cele care oferă sprijin victimelor, trebuie să acorde atenție procesului de identificare a victimelor și de dezvoltare a unor mijloace eficiente de promovare a organizației. Oricât de profesionistă ar fi organizația, dacă victimele nu știu despre existența ei, aceasta nu-și îndeplinește scopul. Mai jos sunt enumerate câteva canale de comunicare și instrumente eficiente folosite de organizațiile societății civile de succes, care nu necesită resurse financiare deosebite.

Canale de comunicare:

- Rețele sociale – on-line (un instrument eficient din punct de vedere al costului și economiei de timp, și un bun multiplicator);
- Live – in situ (deși mai costisitor, este un instrument important pentru abordarea directă a grupurilor victimă potențiale) în locațiile cele mai vizitate de potențiale victime și grupuri victime;
- Media și campanii publice de informare – cel mai bine în mass-media locală, folosirea de anunțuri pentru educarea publicului în școli (învățământul de stat și includerea în curricula școlară), angajați, spații publice cum ar fi unități culturale, centre comunitare, biblioteci publice, autorități publice, lăcașe de cult, baruri, stadioane și evenimente publice.

Instrumente de comunicare:

Transmiterea informațiilor pe cale orală este de multe ori cea mai bună publicitate în rândul victimelor, mai ales în rândul victimelor infracțiunilor motivate de ură în care propria comunitate (culturală, etnică, religioasă, de gen, orientare sexuală) este de cele mai multe ori sursa cheie de credibilitate și încredere. Implicarea altor membri ai unei astfel de comunități poate ajuta organizația societății civile să înțeleagă mai bine mentalitatea și obiceiurile membrilor comunității.

Cooperarea cu asociațiile culturale și artistice locale poate duce la o conștientizare cu privire la fenomenul infracțiunii motivate de ură prin intermediul pieselor de teatru și al documentarelor.

Utilizarea posterelor, fluturașilor și panourilor publicitare pentru a conștientiza și a promova serviciile organizației societății civile nu trebuie subestimată.

SPRIJINUL ACORDAT VICTIMELOR: EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

- **People against Racism (PaR) – Oameni împotriva rasismului**

PaR este o organizație a societății civile care luptă în primul rând împotriva extremismului de dreapta. PaR este renumită pentru campaniile sale, educarea publicului și sprijinul acordat victimelor. Organizația se bazează în principal pe voluntariat. Sprijinul acordat victimelor este în primul rând de natură juridică.

PaR își creează o rețea de voluntari care operează la nivel local în toate locurile vulnerabile, de ex. cluburi, școli. Pe lângă metodele standard, cum ar fi linii telefonice directe și site web, mai are și o rețea de așa-numiți agenți de prim contact: oameni care identifică victime potențiale sau reale ale atacurilor și le oferă ajutor/cooperare. Apoi, victima este contactată de avocatul PaR, care îi oferă victimei consiliere completă cu privire la caz și o însoțește la poliție în timpul interogatoriului. PaR a realizat și o prezentare a celor mai comune cazuri/probleme/incidente și a elaborat recomandări pentru victime cu privire la „cum să se comporte și ce să facă în anumite situații”.

- **Cazul Hedviga Malinova**

Hedviga Malinova era o studentă slovacă de etnie maghiară care a fost atacată de neo-naziști pentru că a avut o convorbire telefonică în limba maghiară. A fost bătută, insultată, iar atacatorii au lăsat mesaje scrise pe bluza ei care spuneau: „Unguri mergeți dincolo de Dunăre”. Fostul ministru de interne a acuzat-o pe Hedviga că a indus lumea în eroare la prima conferință de presă. Povestea a devenit un caz elementar la nivel intern și internațional, dând naștere la pasiuni atât în partea maghiară cât și în partea slovacă. Cazul a ajuns în toate instanțele juridice posibile, inclusiv Curtea Europeană pentru Drepturile Omului. În final, Republica Slovacă a trebuit să îi ceară scuze lui Hedviga, căreia i s-a făcut dreptate – s-a dovedit că nu mințise în nici un aspect al acuzații.

Rezultatul pozitiv al acestui caz este o consecință a unei presiuni puternice din partea unei coaliții între o organizație a societății civile și media, care i-a oferit lui Hedviga sprijin personal, juridic și mediatic timp de mai bine de 7 ani și a ajutat-o să nu renunțe la drepturile sale.

CAPITOLUL 6: MODELE DE COOPERARE ÎNTRE ORGANIZAȚIILE SOCIETĂȚII CIVILE, POLIȚIE, AUTORITĂȚI LOCALE ȘI GUVERN

6.1 Definirea nivelurilor de servicii

Este esențial ca, atunci când o organizație a societății civile încearcă să asiste victimele infracțiunilor motivate de ură, să decidă ce servicii va oferi și ce servicii nu va oferi. Pentru această decizie este important să existe o înțelegere a resurselor disponibile, a poziției organizației în comunitate, a infrastructurii existente și a dispoziției organelor justiției penale de a recunoaște și răspunde la infracțiunile motivate de ură. O nouă organizație va câștiga o poziție bună dacă identifică o lipsă în serviciile furnizate mai degrabă decât dacă încearcă să reproducă servicii care există deja.

Pentru o bună poziționare a serviciului, cel mai important lucru este înțelegerea naturii problemei. Acest lucru poate fi realizat prin consultarea comunităților afectate sau, dacă se poate, prin analizarea studiilor academice și guvernamentale cu privire la ostilitate și ură față de comunitatea țintă, fie ea un grup singular sau o zonă geografică mai largă care cuprinde mai multe grupuri victimă.

O altă parte importantă a planificării este stabilirea scopurilor și valorilor. Trebuie să fie clar pentru toată lumea ce simbolizează organizația, pe cine dorește să susțină și, cel mai important, care îi sunt principiile morale. Deși furnizarea unui serviciu doar pentru o parte a comunității poate fi un lucru dezirabil, este vital ca organizația să clarifice faptul că va condamna în mod deschis orice tip de infracțiune motivată de ură și va lucra împreună cu alți parteneri care se pot confrunta cu provocări similare în altă parte a comunității. Succesul se obține mai ușor atunci când grupurile lucrează împreună pentru a dezvolta servicii pentru toate victimele infracțiunilor motivate de ură, indiferent de originea și mediul din care provin.

Există diferite modele de servicii oferite de organizațiile societății civile, variind de la o simplă analiză a datelor publice și până la organizații care oferă servicii holistice care includ facilități de raportare, advocacy pentru victime și activități educaționale, care au scopul de a reduce ostilitatea în cadrul comunității mai largi. Felul în care o organizație dezvoltă relații cu autoritățile variază foarte mult în funcție de competența aleasă.

6.2 Stabilirea relațiilor

Elementul cheie al succesului unei organizații este legat de relațiile pe care le stabilește cu părțile interesate. Chiar dacă este posibilă furnizarea unui serviciu fără a avea relații de colaborare, totuși, valoarea reală este dată de stabilirea unor relații de încredere cu toate agențiile care au un rol în reducerea răului cauzat de ostilitate și ură, dar și cu grupurile comunitare existente.

Grupurile de părți interesate pot fi locale sau naționale și pot include:

- **Grupuri comunitare existente:** În funcție de comunitatea țintă, există posibilitatea ca grupurile existente să opereze deja, fie că au o bază teologică, socială, culturală sau de orice altă natură. Unele au succes datorită cooperării cu organizații cu preocupări similare și care au expertiză în alte domenii, cum ar fi sănătate, locuință sau educație. Organizațiile societății civile au constatat că aceste grupuri află de existența oricărui tip de ostilități și, de aceea, și-au dat seama de beneficiul unei astfel de colaborări.
- **Persoane influente:** Trebuie luată în considerare ideea de a identifica persoane care pot să asiste organizațiile societății civile. Unele au avut succes datorită sprijinului unor persoane puternice, cum ar fi lideri ai comunității, academicieni, lideri religioși sau persoane importante care au fost victime ale infracțiunilor și rudele acestora, care pot dori să își folosească influența pentru a proteja alte persoane împotriva unor tragedii de genul celor trăite de ei.

- **Organizații de sport:** Sportul este de multe ori un mediu în care se manifestă ura, dar poate fi și o sursă de influență pozitivă atunci când se iau inițiative împreună cu anumite cluburi care au o motivație morală și economică de a face sportul accesibil tuturor sectoarelor comunității. Personalitățile sportive pot fi de neprețuit atunci când doresc să vorbească deschis împotriva atitudinilor negative.
- **Poliția și procuratura:** Este esențial ca organizația să înțeleagă sistemul de justiție penală dacă dorește să susțină victimele în timpul etapelor de raportare și acuzare. Diferențele dintre țări în ceea ce privește definițiile, structurile și chiar angajamentul față de infracțiunile motivate de ură sunt enorme. Dacă printre obiectivele alese se află și raportarea către autorități, atunci este important ca structurile de raportare dezvoltate să reflecte standardele și practicile care există deja.
  - Unele organizații au politici de schimb reciproc de date, iar organizațiile societății civile trebuie să decidă ce informații vor da mai departe și ce acorduri de confidențialitate sunt disponibile pentru victime și martori. În cadrul unor parteneriate mai mature, datele sunt împărtășite și de funcționari, ceea ce este un lucru bun, deoarece împărtășirea datelor crește înțelegerea globală a naturii problemei și permite elaborarea de răspunsuri mai eficiente, dar acest lucru se întâmplă doar atunci când fiecare parte câștigă încrederea celeilalte.
  - Unele organizații folosesc formulare „de autorizare” pentru victime pentru a obține acordul acestora de a împărtăși informațiile cu autoritățile în numele lor.
- **Alte organizații de stat:** Există multe alte organizații de stat care joacă un rol important în combaterea infracțiunilor motivate de ură, de la educatori locali până la nivel de guvern. Odată ce noua organizație are o idee clară cu privire la gama de servicii oferite, este important să decidă care din aceste agenții naționale sau locale pot fi parteneri de valoare. Exemplele includ agenții de sănătate, locuințe, transport și educație care pot avea un rol important în funcție de natura infracțiunii motivate de ură în care a fost implicată victima. Anumite domenii pot avea deja parteneriate stabilite pentru a facilita munca în comun cu scopul de a promova siguranța comunității. Aceste parteneriate pot fi un vehicul ideal pentru dezvoltarea relațiilor.
- **Media:** Utilizarea constructivă a mass-mediei poate ajuta în mod semnificativ la promovarea cunoștințelor și încrederii în cadrul grupurilor care au suferit din cauza infracțiunilor motivate de ură și la încurajarea victimelor să raporteze infracțiunile. Noile organizații trebuie să se gândească la cele mai bune modalități de a câștiga atenția și sprijinul mass-mediei locale și naționale. Cel mai bine este să aibă la îndemână dovezi cu privire la dimensiunea problemei, detalii ale celor mai notabile infracțiuni sau mărturii date de bună voie de victime, deoarece acestea vor atrage atenția jurnaliștilor.
- **Nivel politic:** Când o organizație funcționează cu succes și are date solide, trebuie să aleagă modul în care le va folosi. Datele au o mare valoare în influențarea politicilor, scoțând în evidență natura problemei. Rapoartele care rezumă datele pot fi împărtășite prin relații individuale cu politicieni, mass-media, sau organizații internaționale, cum ar fi Agenția pentru Drepturi Fundamentale a UE sau Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa. Organizația societății civile va trebui să decidă dacă dorește să facă lobby pe scena locală, regională, națională sau internațională.
- **Statele** au responsabilitatea de a pune la dispoziția cetățenilor un organism pentru drepturile omului sau egalitate care să verifice măsurile anti-discriminare, iar acesta ar putea fi un partener de valoare pentru a contesta atunci când serviciile nu sunt destul de adecvate.

6.3 Funcționarea fără parteneriate de cooperare

Există situații în care unele organizații ale societății civile nu găsesc parteneri doritori în cadrul sistemului de justiție penală sau în mediul politic, iar acest lucru va schimba foarte mult accentul organizației societății civile.

Unele dintre aceste grupuri au descoperit că:

- Poliția ezită să recunoască ostilitatea care alimentează infracțiunile motivate de ură;
- Politicienii neagă existența unei astfel de ostilități;
- Există ostilitate deschisă sau ascunsă față de grupul țintă din partea autorităților;
- Ostilitatea față de grupul țintă este des întâlnită în cadrul comunității.

În aceste zone organizațiile societății civile vor funcționa mai greu și probabil vor descoperi că o mare parte a efortului lor se concentrează pe asigurarea confidențialității victimei, stabilirea de relații constructive chiar și cu persoane din cadrul organizațiilor și încercarea de a promova relații pozitive în cadrul comunității.

Dacă o organizație are avocați calificați, aceștia pot alege să găsească remedii pe cale legală, inclusiv prin monitorizarea unor cazuri similare în instanțele naționale sau internaționale. Dacă nu dispune de avocați, organizația poate lua în considerare stabilirea unei relații cu avocați care sunt dispuși să lucreze pro bono.

Nu există nici o îndoială că funcționarea într-un cadru ostil sau necooperant necesită aptitudini, cunoștințe și resurse mai considerabile, dar probabil că victimele din aceste zone au cea mai mare nevoie de sprijin.

Organizațiile societății civile noi pot primi sprijin din partea organizațiilor consacrate care s-au confruntat cu probleme similare. De multe ori, agențiile internaționale și organizațiile societății civile multinaționale le pot îndruma spre organizații care au obținut un anumit nivel de succes în circumstanțe similare.

6.4 Metodologie: Modele de cooperare

6.4.1 Raportarea infracțiunilor

Următoarele trei modele sau o combinație a lor pot fi luate în considerare, în funcție de resursele disponibile și dimensiunea problemei:

Modelul 1 – Raportarea doar a datelor publice: Această opțiune necesită cele mai puține resurse. Nu caută să sprijine victimele în mod direct sau să ofere facilități de raportare, ci apelează la structuri de raportare existente. Colectează date din surse existente cum ar fi media, relații cu diferite organisme și agenții profesionale. Rolul principal al acestui tip de răspuns este să scoată în evidență dimensiunea problemei și să folosească datele pentru a-i influența pe cei responsabili de politici, legislație sau prestări de servicii. Această opțiune poate fi de folos în medii în care oficialitățile nu recunosc, sau neagă, existența infracțiunilor motivate de ură împotriva unui grup individual sau în societate. În general.

Modelul 2 – Încurajarea raportării prin canale existente: Această opțiune este poate cea mai populară și necesită ca organizația societății civile să aibă o bază puternică în comunitatea afectată. Este valoroasă în cazul în care victimele ezită să raporteze la autorități. Deseori, victimele sunt mai dispuse să discute cu un grup informal din comunitate care poate să raporteze autorităților în numele lor sau să le ajute să facă acest lucru oferindu-le informații, sprijin și advocacy de-a lungul procesului de raportare și acuzare. Resursele necesare pentru această opțiune depind de natura și dimensiunea grupului țintă, iar provocarea esențială este să se asigure că serviciul este cunoscut de victime. Acest lucru poate fi realizat printr-o utilizare eficientă a publicității locale, a evenimentelor publice și prin câștigarea unei bune reputații pentru sprijinul eficient acordat, deoarece victimele împărtășesc informații despre serviciile primite cu semenii lor.

Modelul 3 – O structură de raportare care permite victimelor să raporteze direct organizației societății civile: Acest model se bazează pe cel anterior și este cel mai intensiv în ceea ce privește resursele. Pe lângă încurajarea raportării, caută să ofere un serviciu holistic care include raportare directă, sprijinirea victimelor și advocacy și asistență de-a lungul procesului de justiție penală. În mod ideal ar trebui să existe o comunicare în ambele sensuri cu alte agenții. În cazuri rare, finanțarea pentru o organizație atât de amplă poate fi găsită în cadrul comunităților afectate sau poate veni din partea unor binefăcători caritabili, totuși, în cele mai multe cazuri, este vorba de o finanțare din partea statului dacă organizația poate convinge autoritățile că poate oferi servicii în numele statului.

6.4.2 Împărtășirea datelor

Este vital ca organizația să aibă cunoștințe despre legislația locală cu privire la protecția datelor și să aibă reguli clare cu privire la împărtășirea datelor. Acest lucru va asigura că victimele și autoritățile înțeleg foarte bine ce se va întâmpla cu informațiile pe care le dau. Nu uitați: o organizație poate fi discreditată dacă dezvăluie informații confidențiale, așa că siguranța informațiilor trebuie să fie luată în considerare împreună cu circumstanțele în care informațiile sunt împărtășite.

Pe măsură ce organizațiile și agențiile câștigă mai multă încredere unele în altele, informațiile împărtășite vor deveni mai valoroase și vor conduce la răspunsuri mai bune, atât în cazuri individuale cât și la nivel de politici și influență operațională.

Sprrijinul acordat victimelor: Organizațiile trebuie să decidă cu privire la nivelul de servicii pe care doresc să îl ofere victimelor. Sprijinirea pe termen lung a victimelor traumatizate poate fi o procedură foarte intensivă și costisitoare care poate dura multe luni. Este necesar să se schițeze serviciile curente destinate victimelor și să se decidă dacă organizația dorește să îndrume victimele spre serviciile existente sau să ofere sprijin direct. Sunt situații în care organizațiile societății civile au acționat ca un mecanism de prestări de servicii angajat de agențiile existente de sprijinire a victimelor, în care agenția finanțează un serviciu potrivit din punct de vedere cultural, destinat grupului victimă. De asemenea, pot însoți victimele de-a lungul procesului de raportare și acuzare.

Influențarea politicilor: Odată ce o organizație are informații despre natura sau dimensiunea ostilității, poate influența politicile locale, naționale sau internaționale făcând lobby la politicieni și oficialități și cerând servicii mai bune. Organizația trebuie să decidă pe ce scenă dorește să opereze și să-și direcționeze influența către cei care au putere politică sau pot influența politicile. Se pot stabili relații de colaborare, dar organizațiile de succes trebuie să conteste performanțele slabe, fie în cadrul acestor relații, fie, în cazuri extreme, pe scena politică și publică.

Prevenire: Organizațiile societății civile au un rol important în prevenirea ostilității și infracțiunilor motivate de ură. Aceste activități pot include programe educaționale, reabilitarea infractorului, sau chiar implicarea comunității înaintea unor evenimente de mare risc, cum ar fi paradele LGBT.

MODELE DE COOPERARE, EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

● Marea Britanie – True Vision

Pentru a oferi o singură cale de raportare a infracțiunilor motivate de ură în Marea Britanie, poliția, guvernul și partenerii lor au cooperat pentru a dezvolta o facilități de raportare on-line numită **True Vision** (www.report-it.org.uk), care, pe lângă faptul că oferă informații victimelor, le permite acestora sau organizațiilor comunitare să raporteze direct poliției sau autorității relevante. Aceste informații pot fi oferite anonim dacă e nevoie, iar organizațiile societății civile pot opera fără cheltuieli semnificative pentru tehnologii ale informației. De asemenea, oferă poliției o singură structură de raportare consacrată indiferent de organizația care trimite raportul.

● Danemarca – Institutul Danez pentru Drepturile Omului

În strânsă legătură cu proiectul finanțat de UE, Depistarea și abordarea infracțiunilor motivate de ură împotriva LGBT în 9 state membre UE, **Institutul Danez pentru Drepturile Omului** a organizat întâlniri cu Ministerul Danez de Justiție, Serviciul Danez de Informații și Securitate, poliția națională și poliția din Copenhaga. Ca urmare a acestor întâlniri, poliția orașului Copenhaga a fost numită de șeful poliției naționale „partener” în cadrul proiectului. Au fost aleși câțiva angajați ai poliției care au fost formați în ceea ce privește gestionarea infracțiunilor motivate de ură. De asemenea, Institutul Danez pentru Drepturile Omului i-a cerut poliției să-i permită să realizeze o cercetare la secția de poliție cu privire la gestionarea practică a infracțiunilor motivate de ură de către poliție. Ca rezultat al studiului și sesiunii de formare, care a fost organizată pentru și împreună cu poliția, s-a stabilit o colaborare strânsă cu poliția și s-a dezvoltat sentimentul de încredere reciprocă.

Această cooperare a dus la organizarea de sesiuni de formare pentru poliția din toate regiunile din Danemarca, cu participarea poliției și procuraturii ca formatori și a Institutului danez și a Serviciului Danez de Informații ca organizatori. Ulterior, directivele naționale pentru poliție cu privire la gestionarea infracțiunilor motivate de ură au fost revizuite de directorul Procuraturii publice.

● Catalonia, Spania – Casal Lambda

Protocolul poliției din Catalonia împotriva violenței motivate de ură homofobă și transfobă se referă la sub-raportarea și prevenirea infracțiunilor motivate de ură față de LGBT.

Au fost întreprinse acțiuni inovatoare în cadrul unei cooperări între autoritățile guvernamentale din Catalonia și asociații precum Casal Lambda, un grup care luptă pentru drepturile lesbienele, homosexualilor, bisexualilor și transsexualilor (LGBT). **Casal Lambda** se confruntă cu problemele zilnice ale persoanelor LGBT, oferind servicii juridice și psihologice comunității. Casal Lambda a adunat dovezi care susțin faptul că multe agresiuni motivate de fobia față de LGBT nu sunt raportate: mulți încă mai cred că autoritățile nu îi vor băga în seamă sau nu au formarea necesară pentru a se ocupa de cazul lor.

În septembrie 2006, guvernul autonom catalan a aprobat un „plan interdepartamental împotriva discriminării homosexualilor și transsexualilor”, care este un plan de luptă transversal împărțit de toate departamentele ministeriale. La nivel judiciar, în 2008 a fost creat un post de procuror în domeniul homofobiei și transfobiei pentru a coordona acțiunile poliției judiciare și autonome (Mossos d’Esquadra) împotriva infracțiunilor care ar putea avea o dimensiune homofobă sau transfobă. De asemenea, rolul acestuia este de a se asigura că circumstanțele agravante și alte principii ale codului penal sunt aplicate fără abateri. A fost adoptat și un protocol al poliției care se referă la „Procedurile poliției cu privire la infracțiunile motivate de ură sau discriminare”. Din 2010, acesta acoperă toate formele de infracțiuni motivate de ură. Unul din rezultatele acestor politici și ale cooperării dintre poliție și organizația societății civile este faptul că acum este posibilă înregistrarea incidentelor motivate de ură.

Organizațiile societății civile și autoritățile publice au devenit conștiente de faptul că, pentru a schimba felul în care autoritățile și publicul abordează infracțiunile motivate de ură fobică față de LGBT, este nevoie de cooperare. A fost stabilit un canal stabil de comunicare între poliție și asociații: contacte telefonice permanente și acțiuni de diseminare a recomandărilor de siguranță. De fapt, protocolul poliției cu privire la infracțiunile motivate de ură include și nevoia de a stabili o relație directă între serviciile de poliție și asociațiile LGBT. Acest proces de construire a încrederii presupune și faptul că poliția este prezentă la toate demonstrațiile publice legate de comunitatea LGBT și recunoaște diversitatea sexuală a ofițerilor săi, inclusiv a polițiștilor LGBT.

Procuratura este responsabilă de articularea cerințelor procedurale și de comunicarea cu poliția în ceea ce privește cazurile homofobe și transfobe, în timp ce forțele de poliție din Catalonia elaborează un raport anual cu privire la incidentele motivate de ură față de LGBT. De asemenea, ambele au sponsorizat crearea unui grup de consultanță care include reprezentanți ai organizației Casal Lambda și ai altor organizații care apără drepturile LGBT, precum și reprezentanți ai guvernelor regionale și locale. Acest grup consultativ urmărește toate incidentele raportate și felul în care procuratura și sistemul judiciar se ocupă de ele.

Potrivit organizației Casal Lambda, aceste inițiative, inclusiv cooperarea cu organizațiile societății civile, au avut consecințe importante. De exemplu, poliția a publicat câteva îndrumări cu privire la modul de a raporta incidentele homofobe. O altă îmbunătățire importantă este faptul că a crescut atenția acordată victimelor. De asemenea, poliția oferă sesiuni de formare ofițerilor săi cu privire la diversitatea culturală și sexuală și se implică în acțiuni de prevenire: intervenții în cazurile de bătaie și intimidare în școli, diseminarea informațiilor tematice despre prevederile legale existente cu privire la infracțiunile motivate de ură, prevenire în domeniul sportului.

Atât asociațiile LGBT cât și autoritățile publice recunosc faptul că dispoziția lor de a se întâlni și a avea un dialog structurat este o realizare importantă și este o condiție necesară pentru a iniția etapele următoare ale luptei împotriva infracțiunilor motivate de ură fobică față de LGBT.

CAPITOLUL 7: CUM POATE CONTRIBUI PROCESUL DE ADVOCACY LA COMBATEREA INFRAACȚIUNILOR MOTIVATE DE URĂ?

Conform descrierii proiectului „În fața faptelor!”, obiectivele urmărite de parteneri includ standardizarea criteriilor de colectare a datelor comparabile cu privire la infracțiunile motivate de ură precum și formarea organizațiilor societății

civile care reprezintă victimele în ceea ce privește adunarea datelor, analizare și raportare pentru a **susține măsuri de prevenire și intervenție**, cu scopul de a îmbunătăți cooperarea dintre autorități și organizațiile societății civile.

Relația dintre colectarea datelor, raportare, advocacy și elaborarea unor politici eficiente care să abordeze infracțiunile motivate de ură poate fi definită după cum urmează:

- **Adoptarea unei legislații și a unor politici coerente este scopul suprem al organizațiilor societății civile** de sprijinire a victimelor și organizațiilor comunitare, împreună cu o puternică conștiință politică de a aplica legislația și politicile în viața reală. De fapt, violența motivată de ură poate fi abordată în mod eficient doar printr-un răspuns ferm din partea autorităților publice;
- **Advocacy este acțiunea sau setul de acțiuni întreprinse de organizațiile societății civile pentru a promova adoptarea acestor legislații și politici.** La rândul lor, datele sigure și comparabile sunt un element cheie al acestor acțiuni, deoarece **strategiile de advocacy bazate pe dovezi** au, în mod evident, șanse mai mari de succes. Drept urmare, acțiunile de advocacy, colectare a datelor și sprijinire a victimelor sunt de multe ori inter-relaționate;
- **Pentru a crește șansele de succes, acțiunile de advocacy trebuie plănuite și nu trebuie să reprezinte doar reacții** la oportunități sau amenințări politice. De asemenea, planificarea este importantă pentru a determina ce tip de date sunt necesare și vor fi colectate. Trebuie scos în evidență faptul că strategiile eficiente de advocacy necesită standarde și aptitudini, la fel ca și procesul de colectare a datelor sau de sprijinire a victimelor;
- **Acțiunile de advocacy pot fi considerate o investiție pe termen lung și includ mobilizarea de resurse** pe care organizațiile societății civile le-ar fi putut folosi pentru alte acțiuni utile. De aceea organizațiile societății civile se implică în strategii serioase de advocacy deoarece consideră că acestea sunt o soluție pentru a îmbunătăți contextul general în care operează și în care trăiesc comunitățile pe care le reprezintă. Organizațiile societății civile trebuie să găsească un echilibru potrivit între activitățile de advocacy și celelalte activități pe care le desfășoară.

Acțiunile de advocacy bazate pe dovezi pot fi foarte puternice într-o societate democratică. De exemplu, este important ca publicul general și media să devină conștienți de natura și extinderea violențelor motivate de ură împotriva anumitor comunități. Capacitatea organizațiilor societății civile din comunitate de a mobiliza opinia publică pentru a sprijini apelul la acțiuni din partea autorităților publice poate fi o modalitate de a asigura întreprinderea de acțiuni.

Pentru adoptarea unor politici corespunzătoare organizațiile societății civile trebuie să sensibilizeze și instituțiile guvernamentale de la nivel național (inclusiv ministerele și parlamentul) și până la nivel local. De asemenea, organizațiile interguvernamentale de la nivel internațional pot ajuta în anumite cazuri, oferind un forum de discuții și luarea unor angajamente față de politici.

Este la fel de important ca poliția, procuratorii și ofițerii judiciari, precum și alte organisme, cum ar fi autorități sanitare și educaționale, să aibă suficiente date pentru a putea recunoaște gravitatea situației și construi capacitatea necesară pentru a elabora politici de lucru utile. Capacitatea organizațiilor societății civile de a intra în dialog și a coopera cu aceste organisme va fi consolidată atunci când acestea sunt rezultatul unor inițiative de advocacy bazate pe dovezi.

Totuși, organizațiile societății civile au acces doar la resurse materiale și umane limitate. În consecință, trebuie să decidă ce tipuri de activități au prioritate și să facă alegeri realiste. De aceea, stabilirea strategiilor și definirea principalelor obiective ale activităților de advocacy sunt sarcini esențiale, care trebuie realizate doar după ce datele au fost făcute publice. Felul în care datele sunt adunate, analizate, editate și publicate trebuie să se armonizeze cu scopurile politice ale organizațiilor societății civile.

7.1 Condiții care trebuie îndeplinite pentru conceperea unor strategii eficiente de advocacy

Această secțiune abordează diferitele tipuri de strategii pe care organizațiile societății civile din comunitate le pot dezvolta și susține prin procesul de colectare a datelor atingând standardele definite de proiectul În fața faptelor!. Următoarele tabele listează diferite opțiuni de advocacy posibile și definesc în ce condiții strategiile de advocacy își pot îndeplini obiectivele.

Opțiunile care apar în italice pot fi considerate standarde de advocacy mai avansate, deoarece pot avea nevoie de utilizarea unor resurse adiționale.

Celelalte elemente sunt considerate etape cheie în conceperea unei strategii de advocacy. Totuși, organizațiile societății civile trebuie să se simtă libere să folosească acest capitol în mod flexibil, în funcție de contextul lor național sau local și de resursele de care dispun.

A. Identificarea publicului țintă pentru activitățile de advocacy	
Obiective posibile ale activităților de advocacy	Condiții pentru activități eficiente de advocacy
Adoptarea unei legislații cu privire la infracțiunile motivate de ură (de ex. legi penale, legislație cu privire la drepturile victimei)	- Identificarea instituției/instituțiilor competente; - Înțelegerea proceselor decizionale din cadrul instituției/instituțiilor competente și identificarea factorilor decizionali;
Adoptarea unor politici de prevenire și construire a încrederii între autoritățile publice și comunitățile victimizate (de ex. scheme de formare pentru funcționari publici, scheme pentru stabilirea de legături, campanii de sensibilizare)	- Identificarea potențialilor aliați și oponenți din cadrul instituției competente;
Adoptarea unor politici care să aibă ca scop facilitarea raportării incidentelor către autoritățile publice și sprijinirea victimelor (de ex. scheme de raportare, dezvoltarea serviciilor de sprijinire a victimelor sau sprijinirea organizațiilor care oferă sprijin victimelor)	- Înțelegerea interacțiunii dintre instituțiile competente precum și dintre aceste instituții și altele; - Verificarea capacității organizaționale a organizației societății civile care desfășoară activitățile de advocacy.

B. Definirea instrumentelor și resurselor pentru activitățile de advocacy		
Publicul țintă pentru activitățile de advocacy	Instrumente posibile pentru activitățile de advocacy (mijloace de transmitere a mesajului)	Utilizarea resurselor și a datelor (adaptarea mesajului)
Opinia publică și media	- Campanii de sensibilizare - Articole și interviuri în presă	- Folosiți concepte bine definite și date de încredere - Luați în considerare utilizarea poveștilor individuale dacă e fezabil - Luați în considerare utilizarea statisticilor dacă sunt disponibile
Parlament, guvern, autorități locale	- Campanii de sensibilizare - Utilizarea lucrărilor cu privire la politici/notelor de briefing - Implicarea factorilor decizionali și întâlniri cu aceștia	- Folosiți concepte bine definite și date de încredere - Arătați că înțelegeți limbajul și contextul instituției - Folosiți toate angajamentele luate de Stat sau de autoritățile locale, inclusiv acordurile internaționale sau recomandările organizațiilor internaționale aprobate de ministerele naționale de externe - Luați în considerare utilizarea poveștilor individuale dacă e fezabil - Luați în considerare utilizarea statisticilor dacă sunt disponibile - Folosiți opiniile exprimate de ombudsmani naționali sau europeni, organisme pentru egalitate etc
Autorități publice specializate și organisme profesionale relaționate (poliție, procuratură, justiție, sistemul sanitar și educațional...)	- Utilizarea lucrărilor cu privire la politici/notelor de briefing - Implicarea factorilor decizionali și întâlniri cu aceștia (inclusiv autorități de supraveghere) - <i>Participarea la scheme de formare</i>	- Folosiți concepte bine definite și date de încredere - Arătați că înțelegeți limbajul și misiunea profesiei - Folosiți toate angajamentele relevante luate de Stat sau de autoritățile de supraveghere, inclusiv angajamentele luate la nivel internațional

Pentru a identifica victimele care sunt dispuse să accepte ca poveștile lor să fie folosite într-un mesaj de advocacy, este important ca acest capitol să fie citit împreună cu Capitolul 5 cu privire la Sprijinul acordat victimelor și Sprijinul acordat victimelor, exemple de bune practici. Împărtășirea experiențelor umane poate fi un instrument puternic de advocacy. Totuși, chiar dacă victimele sunt dispuse să se implice în activism, protejarea și sprijinirea acestora sunt necesare, cu atât mai mult cu cât sunt expuse publicului. Păstrarea intimității victimelor devine o provocare. Astfel, toate deciziile cu privire la utilizarea poveștilor lor trebuie luate cu atenție și cu certitudinea că oamenii înțeleg și acceptă posibilele consecințe ale expunerii publice.

Pentru a folosi statisticile și datele în mod adecvat, este important ca acțiunile de advocacy și colectarea datelor să fie plănuite cu grijă. Pentru acest lucru, acest capitol ar trebui să fie citit împreună cu Capitolul 1 cu privire la Colectarea și verificarea datelor, Capitolul 3 cu privire la Raportarea unei infracțiuni motivate de ură și Capitolul 4 cu privire la Raportarea infracțiunilor motivate de ură, exemple de bune practici.

C.

Acțiuni pentru formarea de coaliții de advocacy

Coalițiile se pot forma atât cu parteneri instituționali cât și cu alte organizații ale societății civile. Aceste două opțiuni nu sunt exclusive. Totuși, e important de reținut că ele reprezintă strategii diferite de coaliție și că trebuie gestionate luând în considerare natura respectivă a partenerilor.

Formarea de coaliții, atunci când face parte din strategia de advocacy, trebuie planificată cât mai devreme. Toate elementele strategiei de advocacy, inclusiv diferenții pași care trebuie făcuți sau limbajul folosit, trebuie gândite împreună cu partenerii din coaliție.

Publicul țintă posibil pentru activitățile de advocacy	Strategia de coaliție
Opinia publică și media	Identificarea potențialilor aliați instituționali (de ex. organism pentru egalitate, ombudsman) ȘI/SAU Identificarea potențialilor aliați în mass-media și publicul mai larg, inclusiv în societatea civilă (de ex. alte organizații ale societății civile, personalități) Angajament reciproc și munca în cadrul coaliției
Parlament, guvern, autorități locale	Identificarea potențialilor aliați în cadrul instituțiilor (de ex. grupuri politice) ȘI/SAU Identificarea potențialilor aliați în publicul mai larg, inclusiv în societatea civilă (de ex. alte organizații ale societății civile, personalități) Angajament reciproc și munca în cadrul coaliției
Autorități publice specializate și organisme profesionale relaționate (poliție, procuratură, justiție, sistemul sanitar și educațional...)	Identificarea potențialilor aliați în cadrul instituțiilor și autorităților sale de supraveghere (dacă este relevant) ȘI/SAU Identificarea potențialilor aliați în societatea civilă (de ex. alte organizații ale societății civile care lucrează cu diferite aspecte ale discriminării sau drepturile omului) Angajament reciproc și munca în cadrul coaliției

7.2 Metodologie: planificarea și evaluarea acțiunilor pe baza resurselor disponibile

Organizațiile societății civile lucrează cu resurse limitate. În consecință, eficiența și succesul depind de capacitatea lor de a planifica acțiuni care pot fi dezvoltate în mod consecvent și susținut. Această modalitate de gândire trebuie dezvoltată încă din primele etape ale strategiilor de advocacy (identificarea obiectivelor). Apoi trebuie aplicată în toate etapele procesului de advocacy.

Adoptarea unui plan de advocacy poate fi o modalitate prin care organizațiile societății civile se implică într-un astfel de proces, identificând priorități ambițioase dar realiste și alegând mijloace de acțiune.

Monitorizarea acțiunilor de advocacy este necesară pentru a urmări progresul și a putea adapta planurile de acțiune și practicile în funcție de schimbări, incidente sau informații neașteptate într-o manieră ușor de gestionat. Pe măsură ce publicul țintă al procesului de advocacy răspunde, poate fi important ca tacticile să fie ajustate, chiar dacă obiectivele rămân neschimbate.

Monitorizarea și ajustarea pot fi făcute mai ușor dacă planurile de advocacy conțin indicatori. Indicatorii trebuie concepuți în conformitate cu resursele disponibile, pentru a fi în același timp semnificativi și ușor de măsurat. De asemenea, pot fi folosiți pentru a evalua strategiile de advocacy ex post, de exemplu la sfârșitul unui proiect.

În mod normal, fiecare organizație trebuie să-și conceapă un model a ceea ce ar putea conține procesele sale de monitorizare și evaluare. Evaluarea următoarelor elemente poate oferi indicatori pentru a monitoriza strategia de advocacy a unei organizații și pentru a măsura succesele sale, sau pentru a redresa deficiențele sale:

- Implicarea părților interesate relevante în organizația societății civile și în afara organizației societății civile (mai ales în cazul coalițiilor de advocacy, dar nu numai);
- Calitatea tuturor întâlnirilor de advocacy și a tuturor reacțiilor la inițiativele publice de comunicare (campanii, articole în presă, rapoarte publicate, evenimente organizate în scopuri de campanie);
- Utilizarea la maxim a oportunităților oferite de calendarul politic sau comunitar (de ex. sărbători evreiești, IDAHO pentru comunitatea LGBTI);
- Motivele din spatele succesului sau eșecului diferitelor acțiuni de advocacy;
- Timpul necesar pentru a obține progresul, comparativ cu obiectivele definite în planul de advocacy;
- Nivelul de schimbare în cadrul publicului țintă al procesului de advocacy, comparativ cu obiectivele inițiale ale procesului de advocacy.

Advocacy

Procesul plănuit de influențare a celor care iau decizii legate de politici sau au responsabilitatea de a implementa aceste decizii. Ca atare, cuvântul „advocacy” este destul de flexibil și este utilizat în diferite moduri, în funcție de agendele organizaționale. Este înțeles în strânsă legătură cu activitatea desfășurată de organizație și misiunea sa fundamentală.

Indicatori de prejudecată

Criterii care pot fi de ajutor profesioniștilor din cadrul justiției pentru a stabili dacă o anumită infracțiune ar putea fi clasificată ca infracțiune motivată de ură/prejudecată. Aceste criterii nu sunt exhaustive și fiecare caz trebuie cercetat pe baza propriilor fapte și circumstanțe.

Motivat de prejudecată

O infracțiune sau incident motivat de prejudecată sau ură are la bază una din următoarele motivații: rasă/etnie, religie/credință, naționalitate, vârstă, dizabilitate, sex, orientare sexuală, identitate sexuală sau alte motive.

Documentare

Termenul documentare poate avea diferite semnificații, în funcție de contextul geografic sau domeniul în care este folosit. Este important de subliniat faptul că documentarea este un proces care include mai multe etape, care pot varia în funcție de scopul documentării. Dar, în general, documentarea constă în:

- **Colectarea datelor:** stabilirea informațiilor necesare și a mijloacelor de obținere a acestora. Monitorizarea este un mijloc cheie de colectare a datelor și informațiilor în cazul incidentelor care se întâmplă la evenimente specifice (cum ar fi paradele LGBT; sărbători religioase). Alte metode (interviuri, chestionare etc.) pot fi mai potrivite pentru colectarea datelor cu privire la un incident individual, cum ar fi un atac pe stradă sau un incident de intimidare la școală. Dacă este posibil, o modalitate bună de colectare a informațiilor ar fi combinarea activităților de monitorizare și de investigare a faptelor. Acest lucru permite formarea unei imagini mai complete și verificarea informațiilor.
- **Organizarea și analizarea datelor** pentru a le face mai accesibile. Această etapă ar putea implica elaborarea de statistici, grafice și diagrame pentru a face concluziile mai vizibile.
- **Raportarea:** diseminarea informațiilor în rândul diferiților actori (autorități guvernamentale, instituții europene/internaționale, instituții pentru drepturile omului etc.) care pot acționa. Pentru ca raportarea să fie eficientă și de succes, este bine să existe o strategie de diseminare, adică să se stabilească încă de la început cui îi vor fi trimise informațiile.

Infracțiune motivată de ură (sau infracțiune motivată de prejudecăți)

Infracțiunile motivate de ură sunt acte infracționale motivate de prejudecăți sau idei preconcepute cu privire la anumite grupuri de persoane. Acestea se pot referi, inter alia, la sex, identitate sexuală, orientare sexuală, etnie, religie, vârstă sau dizabilitate. O infracțiune motivată de ură cuprinde două elemente distincte:

- Este un act care constituie un delict pedepsit de codul penal; și
- Când comite infracțiunea, infractorul acționează pe baza unor prejudecăți sau idei preconcepute.

Așadar, autorul unei infracțiuni motivate de ură își alege victima pe baza apartenenței reale sau percepute a victimei la un anumit grup. Atunci când infracțiunea implică distrugerea proprietății, proprietatea este aleasă pentru că este asociată cu un grup victimă și poate include lăcașe de cult, centre comunitare, autovehicule sau case familiale.

Incidente motivate de ură

Un act care implică prejudecăți și idei preconcepute de tipul celor descrise mai sus dar care nu ajunge să fie infracțiune este descris ca „incident motivat de ură”. Termenul descrie acte motivate de prejudecăți variind de la cele care sunt doar ofensatoare și până la cele care constituie acte infracționale în care infracțiunea nu este dovedită. Deși incidentele motivate de ură nu sunt întotdeauna infracțiuni, de multe ori astfel de incidente preced, însoțesc sau formează contextul pentru infracțiunile motivate de ură.

Discurs motivat de ură

Forme de exprimare care demonstrează, încurajează sau sunt motivate de ostilitate față de un grup sau o persoană din cauza apartenenței acelei persoane sau grup. Deoarece discursul motivat de ură poate încuraja sau însoți infracțiunile motivate de ură, cele două concepte sunt strâns legate unul de celălalt. Există mari diferențe între țări în ceea ce privește formele de expresie care constituie infracțiuni motivate de ură. Amenințările directe și imediate cu violența, precum și incitarea la violență, sunt infracțiuni în toate statele OSCE, așadar, aceste infracțiuni pot fi aduse în instanță chiar și fără un motiv de prejudecată. Dar dincolo de acestea nu există nici un acord cu privire la ce alte forme de exprimare ar trebui interzise.

Apărători ai drepturilor omului

„Apărător al drepturilor omului” este un termen folosit în sens larg pentru o persoană care acționează în sensul promovării sau protejării drepturilor omului, individual sau împreună cu alții. Apărătorii drepturilor omului, fie persoane individuale, fie membri ai organizațiilor societății civile, sunt identificați, mai presus de orice, prin ceea ce reprezintă și ceea ce fac. Apărătorii drepturilor omului și alte persoane sau entități care se opun în mod activ discriminării și urii pot fi victime ale infracțiunilor motivate de ură, deoarece uneori sunt vizați din cauza asocierii și solidarității lor cu victimele discriminării.

LGBTI

Acronim pentru lesbiene, homosexuali, bisexuali, transsexuali și persoane intersex.

Monitorizare

Un termen cu sens larg, care descrie colectarea, verificarea și utilizarea activă a informațiilor pentru abordarea problemelor legate de drepturile omului. Monitorizarea cu privire la drepturile omului include observarea și adunarea informațiilor despre incidente și evenimente (alegeri, procese în instanță, demonstrații etc.); are o caracteristică temporală, deoarece, în general, se face pe o perioadă extinsă de timp. În contextul specific al infracțiunilor motivate de ură, scopul monitorizării este de a documenta violența motivată de ură și de a atrage atenția autorităților naționale sau a organizațiilor internaționale asupra violării drepturilor recunoscute ale omului. În cele din urmă, monitorizarea are ca scop colectarea de dovezi suficiente ale infracțiunii motivate de ură pentru a convinge autoritățile și publicul că ceva trebuie făcut pentru a îmbunătăți situația.

Monitorizarea mass-mediei

Înregistrarea sistematică a transmisiilor radio și TV, colectarea de articole din presa scrisă și de date din sursele de informații on-line.

Înregistrarea incidentelor motivate de ură

În contextul incidentelor motivate de ură, înregistrarea înseamnă că poliția ține un jurnal, un registru cu toate infracțiunile/incidentele motivate de ură experimentate și raportate de persoane. Aceasta presupune consemnarea informațiilor cheie legate de aceste incidente, cum ar fi momentul când au avut loc și o descriere a ceea ce s-a întâmplat. În mod normal, înregistrarea trebuie făcută de poliție ori de câte ori o persoană raportează un incident motivat de ură, indiferent dacă s-a comis o infracțiune sau nu și indiferent dacă există dovezi prin care se poate identifica elementul de ură.

Evaluarea riscurilor

În toate etapele, de la prima notificare a infracțiunii/incidentului motivat de ură și până la încheierea oricărei investigații, pot exista riscuri cu privire la siguranța și bunăstarea victimelor și martorilor. Un factor de risc important (pentru poliție și organizațiile societății civile) este identificarea unei posibile victimizări ulterioare. Percepția victimelor și a martorilor cu privire la riscul pe care și-l asumă este un aspect care trebuie luat în considerare.

Standarde

Recomandări stabilite de comun acord care definesc specificațiile, caracteristicile și formele aplicării aspectelor esențiale ale unui proces sau al unei metode.

Raportare terță

Scopul raportării la mâna a treia este de a crește nivelul de raportare a infracțiunilor motivate de ură și fluxul de informații de la diferite comunități ai căror membri suferă din cauza incidentelor/infracțiunilor motivate de ură. Acest lucru este realizat prin punerea la dispoziția publicului a unui punct de contact alternativ, altul decât poliția. Există câteva inițiative care încurajează și ajută victimele și martorii să raporteze incidentele și infracțiunile motivate de ură, iar acestea includ:

- Scheme de auto-raportare, care permit victimelor să facă rapoarte directe ale incidentelor/infracțiunilor fără a trebui să vorbească cu poliția.
- Scheme de raportare asistată, care implică o a treia parte, cum ar fi o organizație de voluntari, care înregistrează detaliile unui incident sau infracțiune și trimite raportul poliției.

Percepția victimei

Percepția victimei sau a oricărei alte persoane este factorul decisiv în determinarea unui incident motivat de ură. Lipsa aparentă de motivație ca și cauză a incidentului nu este relevantă, deoarece percepția victimei sau a oricărei alte persoane este cea care contează. Prejudicata sau ura percepută se poate baza pe orice factor de identificare, inclusiv dizabilitate, vârstă, credință, orientare sexuală, identitate sexuală și rasă. O victimă a unui incident motivat de ură nu trebuie să fie membru al unui grup minoritar sau o persoană considerată în general vulnerabilă. De exemplu, un bărbat heterosexual care este abuzat verbal când pleacă dintr-un bar de homosexuali poate percepe acest lucru ca fiind motivat de homofobie, deși el însuși nu este homosexual. De aceea, aproape oricine poate fi victima unui incident motivat de ură. Factorul decisiv este percepția victimei sau a oricărei alte persoane.

Victimizare repetată

O persoană, care devine victimă a unei infracțiuni sau incident motivat de ură, poate să fi fost deja victima unui astfel de incident în diferite alte momente. Incidentele anterioare pot să nu fi fost raportate poliției din cauza diferitelor motive și, de aceea, când un incident este raportat, poate fi punctul culminant al unui lanț lung de victimizare.

Victimizare secundară

Când o persoană este victima unei infracțiuni motivate de ură și percepe o lipsă de angajament sau înțelegere în răspunsul pe care îl primește de la poliție, acest lucru poate avea ca efect victimizarea acesteia a doua oară. Dacă într-adevăr persoana primește un astfel de răspuns este irelevant, deoarece reacția personală a victimei se bazează pe percepția sa imediată.

Victimă a unei infracțiuni motivate de ură/a unui incident motivat de ură

O victimă a unui incident/a unei infracțiuni motivate de ură este o persoană care a suferit din cauza unui incident, care poate constitui sau nu o infracțiune penală, și care este perceput de către victimă sau de către orice altă persoană ca fiind motivat de prejudicată sau ură motivată de rasă, religie, orientare sexuală, credință, dizabilitate etc. Percepția victimei sau a oricărei alte persoane este factorul decisiv în determinarea unui incident motivat de ură.

GLOSAR de organizații

Consiliul Europei (CoE)

Consiliul Europei este cea mai veche organizație politică din Europa, creată în 1949. Este format din 47 de țări și are sediul în Strasbourg, Franța. Consiliul a fost creat pentru:

- a apăra drepturile omului, democrația parlamentară și statul de drept (separarea clară a puterilor, siguranță juridică și egalitatea tuturor în fața legii);
- a încheia acorduri între țările de pe continent pentru a standardiza practicile sociale și juridice ale statelor membre;
- a promova conștiința unei identități europene bazate pe valori împărtășite și întretinând diferite culturi.

Principalele sarcini:

- să acționeze ca o ancoră politică și gardian al drepturilor omului pentru democrațiile post-comuniste ale Europei;
- să asiste țările din Europa centrală și de est în realizarea și consolidarea reformei politice, juridice și constituționale în paralel cu reforma economică;
- să ofere expertiză în domenii precum drepturile omului, democrație locală, educație, cultură și mediu.

Principala convenție adoptată:

Convenția europeană a drepturilor omului (ECHR)

Convenția europeană a drepturilor omului (formal Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale) este un tratat internațional pentru protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Europa. A fost elaborată în 1950 și a intrat în vigoare pe 3 septembrie 1953. Hotărârile Curții europene a drepturilor omului se bazează pe această Convenție.

Uniunea europeană (UE)

Uniunea europeană este o uniune economică și politică formată din 27 de state membre din Europa. UE își are originea în Comunitatea Europeană a cărbunelui și oțelului formată în 1951 și Tratatul de la Roma din 1957. De atunci, a crescut în mărime prin extindere și în putere prin adăugarea de diferite domenii ale politicilor.

Comisia europeană (CE)

Comisia europeană este numită pe o perioadă de cinci ani printr-un acord între țările UE și aprobat de Parlamentul European. Comisia are independență politică deplină. Sarcina sa este de a susține interesul Uniunii Europene ca întreg, așa că nu trebuie să primească instrucțiuni de la nici un stat membru. De asemenea, Comisia este singura instituție care are dreptul de a propune noi legi UE, și poate acționa în orice moment pentru a ajuta la stabilirea unui acord atât în cadrul Consiliului cât și între Consiliu și Parlament. Comisia este în mare măsură responsabilă de gestionarea politicilor comune ale UE, cum ar fi cercetare, ajutor pentru dezvoltare, politică regională etc. De asemenea, gestionează bugetul pentru aceste politici. Comisia este asistată de o administrație civilă formată din 36 de „Directorate Generale” (DG) și servicii, cu sediul în principal în Bruxelles și Luxemburg. Spre deosebire de secretariatele organizațiilor internaționale tradiționale, Comisia are propriile resurse financiare și, în consecință, poate acționa independent.

Agenția pentru drepturi fundamentale (abbr. ADF)

Inițial numită Agenția Uniunii Europene pentru Drepturi Fundamentale, ADF își are sediul în Viena, Austria, și a fost creată în 2007. Agenția are menirea să se asigure că țările UE respectă Convenția europeană a drepturilor omului și Carta drepturilor fundamentale.

ONG

O organizație non-guvernamentală (ONG) este o organizație constituită legal, creată de persoane fizice sau juridice, care operează independent de guvern. Termenul a fost inventat de Națiunile Unite și este folosit în mod normal pentru a face referire la organizațiile societății civile care nu sunt parte din guvern și nu sunt companii convenționale generatoare de profit.

OSCE

Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) este cea mai mare organizație regională pentru securitate din lume, cu 56 de state participante din Europa, Asia Centrală și America de Nord. Își are originea în Conferința cu privire la Securitate și Cooperare în Europa (CSCE) din 1973, dar și-a schimbat numele în 1995, devenind OSCE. Secretariatul General se află în Viena, Austria, dar are birouri și în Praga, Copenhaga, Haga, Geneva și Varșovia.

Dimensiunile activităților desfășurate de OSCE:

- Dimensiunea politico-militară (controlul armelor, gestiunea granițelor, combaterea terorismului, prevenirea conflictelor, reforme și politici militare)
- Dimensiunea economică și de mediu (activități economice și activități de mediu)
- Dimensiunea umană (traficul de persoane, democratizare, educație, alegeri, egalitate între sexe, drepturile omului, organizații ale societății civile naționale și internaționale, libertatea presei, drepturile minorităților, infracțiuni motivate de ură).

BIBLIOGRAFIE

- *Association of Chief Police Officers (Asociația Ofițerilor Superioari în Poliție), Hate Crime: Delivering a Quality Service – Good Practice and Tactical Guidance (Infrațiunile motivate de ură: Furnizarea unor servicii de calitate – Bune practici și îndrumări tactice), Home Office, Police Standards Unit, United Kingdom, 2005*
- *Association of Chief Police Officers in Scotland (ACPOS), Hate Crime Guidance Manual (Manual de îndrumări cu privire la infrațiunile motivate de ură), 2010*
- *Community Security Trust (CST), A Guide to Fighting Hate Crime (Ghidul pentru lupta împotriva infrațiunilor motivate de ură), 2010*
- *Human Rights First, Hate Crime Report 2008 (Raport cu privire la infrațiunile motivate de ură 2008), 2008*
- *ILGA Europe, Joining forces to combat homophobic and transphobic hate crime (Să ne unim forțele pentru a combate infrațiunile motivate de ura homofobă și transfobă), 2010*
- *ILGA-Europe, Make it work: six steps to effective LGBT human rights advocacy (Să acționăm: Șase pași spre un proces eficient de advocacy pentru drepturile LGBT), 2010*
- *ILGA-Europe, Toolkit for training police officers on tackling LGBTI-phobic crime (Instrumente pentru formarea polițiștilor cu privire la abordarea infrațiunilor motivate de fobia față de LGBTI), 2011*
- *National Hate Crime Prevention - Education Development Centre, Inc. (Serviciul Național de prevenire a infrațiunilor motivate de ură – Centrul de dezvoltare a educației), Responding to Hate Crime: A Multidisciplinary Curriculum For Law Enforcement and Victim Assistance Professionals (Răspunsuri la infrațiunile motivate de ură: O curriculă multidisciplinară pentru profesioniștii din justiție și asistență pentru victime), US, 2000*
- *OSCE – ODIHR, Preventing and responding to hate crimes - A resource guide for CSOs in the OSCE region (Infrațiunile motivate de ură – prevenire și răspunsuri: un ghid de resurse pentru organizațiile societății civile din regiunea OSCE), 2009*
- *OSCE – ODIHR, Reporting Forms, Office for Democratic Institutions and Human Rights Annual Report 2010 (Formulare de raportare, Biroul pentru instituții democratice și drepturile omului, Raportul anual 2010)*
- *Swedish National Police Board, A guide for the improvement of support to victims of homophobic crime, 2004-2005 (Departamentul național de poliție Suedia, Ghid pentru îmbunătățirea sprijinului acordat victimelor infrațiunilor homofobe)*

Project coordinated by:

Project funded by:

Financing provided by the European Union's Fundamental Rights and Citizenship Programm

www.facingfacts.eu